Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7278 | Duminică 12 martie 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:
■ Igiena și spiritul civilizației guvernează activitatea serviciilor de salubritate? ■ Cunoașteți cauzele rebuturilor: de ce nu le înlăturați? ■ Perspectiva contemporană asupra clasicilor

ARHITECTURA MODERNĂ se înalță numai pe soclul CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

arh. Gh. SEBESTYÉN

Problemele cercetării în arhitectură și urbanism încep să constituie preocupări cu caracter de continuitate pentru un număr tot mai mare de specialiști. În cadrul Consiliului Național al Cercetării Științifice sînt urmărite, pentru prima dată în mod organizat, domeniile, direcțiile cercetării, în vederea asigurării unui avînt sporit în sectorul construcțiilor. Neîndoielnic, temele care dețin astăzi o pondere majoră din punct de vedere al volumului investigărilor sînt legate de problemele tehnice ale construcțiilor, arhitecturii și sistematizării. Apare însă și un alt grup de probleme necesar a fi cercetate; cele privind funcționalitatea încăperilor, clădirilor și ansamblurilor. În măsura în care lucrările urmăresc **satisfacerea unor cerințe de masă**, se ivește necesitatea cunoașterii lor și intervin discipline care studiază nu numai cerințele existente în unele domenii, dar și evoluția lor previzibilă, ceea ce **este deosebit de important dacă vrem ca obiectele și ansamblurile construite azi să fie satisfăcătoare și în viitor.**

Rămînerea în urmă a cercetării în domeniul economiei construcțiilor a fost subliniată de tovarășul **Nicolae Ceaușescu** la Consfătuirea consacrată activității de proiectare în domeniul construcțiilor: **„Adesea, proiectanții și constructorii** — a spus secretarul general al C.C. al P.C.R. — **au pus accentul pe latura arhitecturală care, fără îndoială, are importanța sa, dar au neglijat latura esențială — eficacitatea economică a construcțiilor".** Încă nu este pusă la punct metodologia de calcul comparativ a eficienței investițiilor în variante de amplasare. Nu ne-am ocupat de eficiența așa-numitelor investiții neproductive. Însăși metodologia de stabilire a prețurilor de deviz este dificilă, rămasă mult în urmă față de practica din industrie, fiind complicată și greoaie, în fapt neverificabilă și, ca atare, generează erori frecvente. Iată cîteva din problemele cu caracter economic, care-și așteaptă rezolvarea. Și aici — ca și în celelalte domenii amintite — este nevoie de cercetători de specialitate. Institutul de științe economice pregătește cadre de economiști pentru toate ramurile economiei naționale, cu excepția construcțiilor, iar Institutul de construcții pregătește numai ingineri. Oare sectorul construcțiilor este mai puțin complex, are el mai puține probleme economice decît alte sectoare ale economiei naționale, se poate descurca și fără economiști? Consider că nu este firesc ca de problemele cercetării legate de proiectare, sub aspectele și consecințele ei economice, să se ocupe numai unele nuclee, reduse numerice, dispersate în cîteva institute de proiectare, fiind necesare măsuri în acest sens.

Dintr-un șir întreg de motive am părăsit sistemul de a înșira clădirile pe aliniamente de-a lun-

(Continuare în pag. a IV-a)

Concluzii din activitatea de două luni pentru REALIZAREA PRODUCȚIEI MARFĂ VÎNDUTĂ ȘI ÎNCASATĂ

Ancheta economică în cîteva întreprinderi din regiunile Ploiești, Bacău și orașul București

Indicatorul producția marfă vîndută și încasată sintetizează atît latura cantitativă, cît și latura calitativă a activității economice. Orice procent de neîndeplinire a planului la producția marfă vîndută și încasată are consecințe nefavorabile asupra întreprinderii furnizoare, care își îngreunează situația economico-financiară, cît și asupra beneficiarilor. Iată cîteva constatări ale anchetei noastre.

RITMICITATE ÎN FABRICAȚIE ȘI ÎN LIVRĂRI

„Electroaparataj" — București

Depozitul uzinei „Electroaparataj" din Capitală nu este aglomerat cu produse finite, așa cum se întîmplă în alte întreprinderi. Aici se găsesc doar cîteva mostre din fiecare sortiment. Explicația ne-o dă contabilul șef, tov. GHEORGHE TEODORESCU: produsele noastre se vînd ca „pîinea caldă". Am căutat să intrăm în detalii. În secțiile productive din întreprindere ne sînt prezentate aspecte interesante referitoare la modul de programare și urmărire a fabricației, la respectarea cu rigurozitate a graficelor interne de producție. Locurile înguste care mai stînjeneau activitatea unor secții au fost înlăturate. Serviciul de aprovizionare se îngrijește ca să „hrănească" fiecare secție la timp cu cantitățile și sortimentele de materii prime și materiale necesare. Așa s-a reușit să se îmbunătățească simțitor ritmicitatea. În prezent, la „Electroaparataj" s-a ajuns să se elimine aproape complet „asaltul" din ultima decadă. În primele două decade se realizează peste 63 la sută din producția marfă a lunii.

Pentru ca producția fabricată să nu facă stagiu în magazie, trebuie să fie de bună calitate. Gradul de complexitate a produselor fabricate și condițiile tehnice diferite de utilizare a lor la beneficiari au dus la necesitatea înființării unei grupe speciale de urmărire a aparatajului în exploatare. Grupa cuprinde tehnicieni de înaltă calificare, cu practică îndelungată în

(Continuare în pag. a III-a)

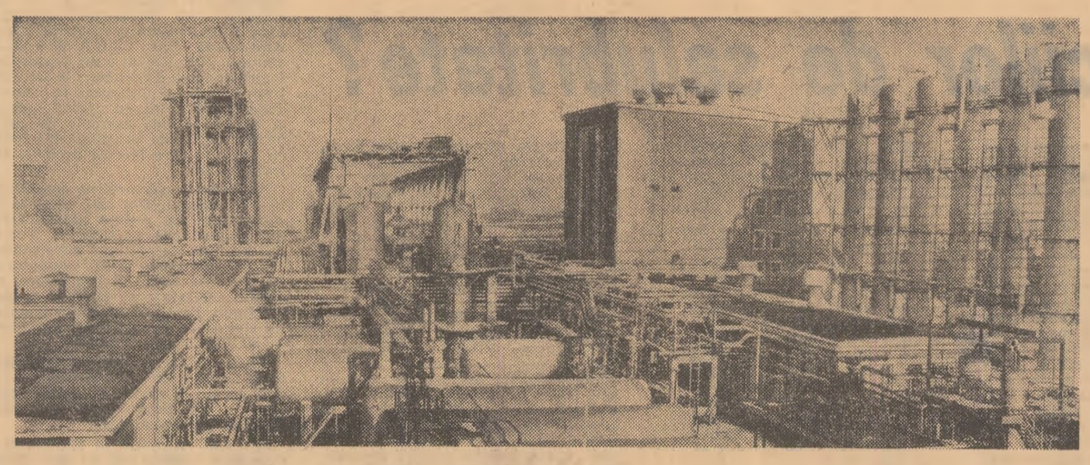

Instalații ale Combinatului de cauciuc din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej — Foto: Agerpres

Uzinele „Semănătoarea" din Capitală: La rampa de expediție a semănătorilor de porumb pe șase rînduri — S.P.C.-6 — Foto: M. Cioc

În avans cu 60 de zile

Lucrările de dezvoltare a laminorului continuu de sîrmă de la Combinatul siderurgic Hunedoara au intrat în faza finală. Constructorii au pînă acum un avans de două luni față de graficul de execuție. Au fost montate, cu mult înainte de termen, cele 6 caje de laminare, masa de buclare, vîrtelnițele pentru formarea colacilor de sîrmă, foarfecele de retezare, precum și alte utilaje care fac parte din cea de-a III-a linie tehnologică aflată în construcție. S-au executat, de asemenea, instalațiile electrice pentru comanda automată a utilajelor, instalațiile de răcire și cele de ungere centralizată a mașinilor. O parte din motoarele electrice au și făcut primele turații de probă.

Noua linie va da posibilitatea laminării, în paralel, a 3 fire de sîrmă în loc de două, cîte se realizează în prezent, și va spori producția de fier beton cu circa 85 000 tone pe an.

(Agerpres)

Cum se materializează ROLUL CONDUCĂTOR AL ORGANIZAȚIEI DE PARTID în Combinatul chimico-metalurgic Baia Mare?

În pagina a III-a
EXPERIENȚA RENTABILIZĂRII GOSPODĂRIILOR DE STAT SUCEVENE

Secretarul ne vorbește despre analiza decadală a producției la comitetul de partid

Discuția era în toi — interlocutorii făceau schimb de păreri, motivau unele observații. Se vedea bine că erau stăpîni pe subiectul pus în dezbatere, discutau nu *planul* unei acțiuni, *ce ar trebui* făcut pentru asigurarea reușitei, ci *acțiunea însăși*, declanșată, *aflată în plin proces de desfășurare*. Îi ascultam și discuția la care participam (la comitetul de partid de la Combinatul chimico-metalurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Baia Mare) ne-a sugerat următoarea imagine: se făcea că oamenii pe care-i ascultam aveau în față harta unor operațiuni asemeni celor militare, urmăreau un obiectiv precis. Pe un front larg erau desfășurate toate forțele; fiecare unitate, subunitate, fiecare echipă și om pe poziții stabilite și cu misiune clară. Înaintarea întregului potențial era coordonată după calcule precise.

Ascultînd atent, am observat că ceea ce ni s-a părut pentru moment iluzie are corespondență în fapte. Subiectul discuției nu era de loc nou, dar prezenta o stringentă actualitate. „Cum și-a însușit organizația de partid de aici indicațiile date de Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie anul trecut, cum a trecut la materializarea lor?". Fără îndoială că rezultatele nu ar fi fost aceleași dacă organizația de partid n-ar fi făcut dovada unei înalte receptivități, dacă nu și-ar fi repliat operativ forțele îndreptîndu-le spre direcțiile principale, hotărîtoare ale producției indicate de conducerea partidului, dacă n-ar fi trecut, în timpul cel mai scurt, să îndeplinească la locul de muncă directivele partidului. În ultimă analiză aceasta este o chestiune de înaltă disciplină comunistă.

Concret, care este situația? Tovarășul **Paul Tîrnoveanu**, secretarul comitetului de partid din combinat, a fost de părere să luăm doar unul din aspectele lucrurilor, de pildă,

analiza decadală de către biroul comitetului de partid a mersului producției.

— În primul rînd am încercat să înțelegem temeinic spiritul acestei indicații cuprinse în documentele plenarei, scopul urmărit — spune tovarășul Tîrnoveanu.

Analize aveam și înainte dar ele semănau mai mult cu o trecere „în revistă" a tuturor problemelor producției, cu citarea „ca la carte" a lipsurilor și realizărilor. Se umpleau scrumierele cu capete de țigări. Discuțiile erau lungi, obositoare și mai puțin la obiect. Se bătea apa în piuă — cum spun acum unii tovarăși.

Este pozitiv că din asemenea deficiențe s-au tras concluziile cuvenite; analiza decadală are un scop precis, nu se face doar de dragul de a avea un proces verbal, de a

Constantin MORARU
Ioan VLANGA

(Continuare în pag. a II-a)

PĂRINȚI, răspundeți în fața vieții și societății de copiii voștri!

Schilodirea psihică nu este cea mai gravă infirmitate?

Există, din păcate, părinți care nu numai că nu știu mai nimic despre copiii lor, nu se interesează de educația lor, dar merg pînă acolo cu ingratitudinea încît le ignoră existența, îi reneagă pur și simplu.

Ștefan Niculescu din București, str. Mucenic Becheru nr. 16, raionul Lenin, salariat la fabrica de ulei „Muntenia", și Fănica Grigore, casnică, din București, str. Girleni nr. 21 A, raionul Lenin, au părăsit-o pe fiica lor, Adela, de cînd era mică. Timp de 11 ani n-au vrut să știe nimic despre ea. În 1957, cînd s-au despărțit, Adela avea doar doi ani. Prin sentința de divorț a fost încredințată mamei pentru creștere și educare. Iată însă că mama și-a abandonat copilul, lăsîndu-l în grija exclusivă a bunicilor, fără să se intereseze măcar dacă aceștia au posibilități materiale. Doi-trei ani le-a trimis cîte o sută de lei pe lună — alocația ce o încasa pentru copil de la stat. Ulterior n-a mai dat nici această sumă. Din 1960 Fănica Grigore a „uitat" cu desăvîrșire că a adus pe lume un copil. Cînd procuratura a început cercetările, a încercat să se justifice. A „motivat" chiar: odată, pe cînd fiica sa avea 5 ani, a luat-o acasă, însă copilul n-a vrut să stea, spunîndu-i „tu nu ești mămica mea"! E drept, nu auzise de la această femeie nici o poveste, nu simțise nici o mîngîiere. Pentru ea era o străină. Pe Fănica Grigore nu a mustrat-o însă conștiința, nu și-a făcut din asta o problemă. Ba mai mult, a considerat că a încercat „totul" și s-a mulțumit cu atît. Nu i-a mai păsat ce va mînca și cu ce se va îmbrăca propriul ei copil. A răsuflat ușurată că a scăpat de grijă. S-a recăsătorit. Ani în șir a trăit liniștită. Primul copil i-a dispărut din inimă și amintire...

Ștefan Niculescu, tatăl, locuiește în aceeași curte cu bunica Adelei. Dar nici ei n-a contribuit cu absolut nimic pentru întreținerea fiicei sale, iar în ce privește educația... Ștefan Niculescu își urăște copilul! Cînd îi apărea din întîmplare în fața ochilor, avea pentru ea numai cuvinte grele și amenințări. Tatăl afirmă că Adela devenise răutăcioasă, vagaboandă. De ce avea fetița sa asemenea comportări, nu s-a gîndit. Nici nu-i trece prin minte că este vinovat, că poartă totuși o grea răspundere pentru că Adela n-a fost îndrumată și supravegheată, n-a primit o educație corespunzătoare și a fost lipsită de căldură părintească. Am fi nedrepți dacă n-am arăta că totuși acest „tată" a făcut ceva pentru fiica sa: a depus o plîngere la

(Continuare în pag. a II-a)

ECOURI

însemnări de călătorie din Danemarca

Noile coordonate ale țării lui Andersen

„Este o țară frumoasă, plină de vaste păduri de fagi, aproape de apele Balticei"... Imnul național al Danemarcei începe asemeni unui basm de Andersen. Cînd îl asculți într-o zi de 11 Martie — ziua națională — îți evocă nu numai necuprinsul mărilor care i-a îndemnat pe vechii vikingi către depărtările misterioase, dar și surîsul calm și cald al acestui popor de lucrători ai pămîntului și ai apelor. Mai mult decît pădurile de fagi, vastele cîmpii de la răscrucea Mării Baltice și a Mării Nordului au împrumutat danezilor acel profund simț al naturii pe care, într-o sinteză de geniu, Andersen l-a ilustrat în povestirile sale.

Două coordonate: pămîntul și apa. Orizonturile n-au limite și senzația infinitului a lăsat asupra urmașilor temuților navigatori amprenta seninătății. Marea, însă, lacurile și pădurile au țesut firele de borangic ale legendelor. Pămîntul, nisipos și argilos, a făurit tenacitatea omului, care trebuia să-i

Horia LIMAN

(Continuare în pag. a V-a)

FAPTUL DIVERS

Altfel de naș

Mircea Oprea din Buftea, Centrul de producție cinematografică, bloc A. ap. 4, a plecat cu familia la un botez. Aici — urări, pahare, veselie. De atîta închinat în cinstea noului născut, omul a obosit. Așa că de pe Calea Griviței n-a mai vrut să meargă mai departe pe jos. Și s-a urcat într-un Wartburg parcat în apropiere. Nereușind să pornească mașina, a oprit un taxi, să-l împingă. A fost refuzat. Supărat pe „Wartburg", a luat din autoturism un palton și a plecat. Tot pe jos. Dar n-a ajuns acasă. A ajuns la miliție. Cum s-ar spune, a plecat de la un naș și a dat peste altul.

Comedie muzicală

În 1963, un reprezentant al Teatrului muzical din Galați perfecta, în cadrul unui turneu, organizarea unui spectacol la o unitate militară din țară. I-au fost înmînate maiorului Ioan Ionescu biletele, pentru a fi distribuite. Ceea ce a și făcut. Dar spectacolul n-a mai avut loc iar biletele au rămas fără valoare. Și iată că acum, după 3 ani, Teatrul Muzical pretinde unității militare (prin adresa nr. 728 din 16 II/1967) să se pună... poprire pe salariul ofițerului (!) pentru suma de 3 600 lei. Cu asemenea practici, conducătorii teatrului se dau, evident, în spectacol. Nu muzical, că e strident rău!

La o chemare — 48!

Cazangiul Dumitru Constantin, de la rafinăria Ploiești-nord a fost adus la spital între viață și moarte: suferise o gravă hemoragie gastrică. În urma transfuziilor s-a înregistrat o ameliorare. Mai era însă nevoie de sînge. Un apel urgent la rafinărie. În mai puțin de o oră, la centrul de recoltare s-au prezentat 48 de tovarăși de muncă. Și omul a fost salvat. Le va spune în viitor, și mai din inimă, celor din colectivul său — „tovarăși".

Caii năzdrăvani

Vă amintiți basmul cu cai care mîncau jăratic și din mîrțoage deveneau patrupezi zburători? La Întreprinderea piscicolă Sulina se încearcă și acum asemenea experiențe. Pentru cei trei cai pe care-i are, întreprinderea a adus fîn (5 tone) cu comandă specială, tocmai din... Năsăud. Fînul din Deltă nu le prieste. Caii de Sulina sînt mai pretențioși. Nu vor nici fîn, nici jăratic, ci aur. Din punga statului.

Dosarul 301 s-a închis?

Tribunalul din Craiova a judecat, nu de mult, dosarul 301. D. Bogovici era învinuit de viol. Văzînd deznodămîntul, D. Bogovici s-a transformat din acuzat în... mire. În timpul judecății s-a căsătorit cu victima, o minoră. Nimic de zis — a fost crezut. Dar peste puțin timp „mirele" a ajuns din nou la același tribunal. Divorța. Și a divorțat. Văzînd cît de îngăduitori sînt judecătorii, s-a apucat de furt. I-a mers și această „meserie" un timp. Acum a ajuns din nou la tribunal. Probabil că se va oferi să cumpere, pe loc, în instanță, obiectele furate. Poate că judecătorii îl vor crede. Au mai făcut-o o dată.

Rubrică redactată de:
Ștefan ZIDĂRIȚĂ
Ștefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

IGIENA ȘI SPIRITUL CIVILIZAȚIEI
guvernează activitatea serviciilor de salubritate?

Deunăzi am avut o convorbire cu dr. **Vera Cernătescu** de la Inspectoratul de stat pentru igienă. Tema discuției: igiena comunală. Între altele, ne-a spus: „Pentru om, salubrizarea mediului de viață este un lucru tot atît de firesc și de necesar ca și munca, hrana, aerul și apa. „Impuritățile" străzii constituie un permanent focar de infecție, favorizează vehicularea rapidă a microbilor și deci epidemiile. Praful, în special, este unul dintre cei mai înverșunați dușmani ai omului. Produce și îmbolnăviri directe. Lipsa de curățenie creează o impresie deplorabilă despre orice localitate, este un „certificat" negativ pentru cei care o gospodăresc. Căci curățenia este un atribut al civilizației"...

Am amintit aceste considerente, ca introducere la un „raid" prin București, capitala țării, cel mai populat și mai frecventat oraș. Într-un fel, o „carte de vizită" a țării pentru străinii ce ne vizitează. Desigur, curățenia unui oraș depinde în principal de doi factori: de activitatea serviciilor de salubritate și de grija însăși a cetățenilor, de spiritul civic al acestora. Or, adevărul este că Bucureștiul se înfățișează **mult mai neîngrijit** decît numeroase alte orașe ale țării. Din cauza lipsei de preocupare pentru curățenia în fața casei sau pe strada în care locuiesc, cartiere întregi, inclusiv cele noi, capătă un aspect deplorabil. Pe de altă parte, în unele cartiere mai periferice te izbesc și te impresionează penibil casele cu pereții coșcoviți, nevăruite de cine mai știe cînd, garduri rupte, într-o rînă, depozitele „ad-hoc" de gunoaie și resturi menajere. Auzi pe cîte unul: „Ei, sînt cartiere vechi, cartiere sărace rămase de pe timpuri" — de parcă aceasta ar justifica lipsa de spirit gospodăresc. „Sărac, dar curat", spune vorba populară — și te întrebi: de ce se manifestă, în această direcție, atîta dezinteres din partea comitetelor de stradă, de bloc, a comitetelor de cetățeni, a deputaților? În jurul stațiilor de tramvai și de autobuz a devenit „tradițională" puzderia biletelor, a hîrtiilor și a numeroase alte „mărunțișuri" azvîrlite de cetățeni. Înainte, lucrătorii de miliție interveneau prompt și activ, sancționau pe loc pe cei care atentau la salubritatea orașului. Acum, acest lucru nu se mai întîmplă. De ce?

Cu mențiunea de mai sus, articolul de față își propune însă, să se oprească numai asupra celui de-al doilea factor, de care depinde curățenia orașului, și anume de **activitatea serviciilor de salubritate.**

...Venim spre Capitală pe șoseaua de interes turistic Giurgiu—București. La intrarea în oraș, o baltă. Aflăm de la locatarii din preajmă că e o baltă... sezonieră: se formează toamna, prin septembrie, și ține pînă pe la sfîrșitul lui mai, cînd seacă și rămîne mîlul. S-a format de mult — în urmă cu 8—10 ani. Dar fiind la marginea orașului... Cîteva sute de metri mai departe întîlnim altă mostră: pe Giurgiului, colț cu str. Orăștie, un maidan cu tot felul de resturi menajere, gunoaie etc.

Batem la prima poartă: „Nu vă simțiți rău în vecinătatea acestui maidan?". Cetățeanul întrebat oftează: „E rușinea rușinii. Focar de infecție. Să vedeți însă cînd vine vara, cînd vin căldurile... Dacă ne-ar da salubritatea o mașină, toată strada ar sări la treabă... (Dar chiar fără intervenția salubrității, cetățenii n-ar putea lichida „rușinea rușinii"?)

...Înaintăm spre centru. Pe șoseaua Giurgiului încep să apară, din loc în loc, pietroaie — unele cît roata carului — unuia i-am măsurat cubajul: 1,25 m × 1,10 m = 1,3750 metri cubi! „Stînca" e aruncată — de cîți ani? — în capul străzii Odei (colț cu Giurgiului). În jurul ei, puzderie de alte mormane de pietroaie. Strada este complet impracticabilă, iar cetățenii care o locuiesc sînt indignați. Unul dintre ei ne spune: „Strada noastră a devenit depozit de pietroaie. Pentru a scurta drumul, întreprinderile de construcții ale sfatului popular, în loc să care pe cîmp molozul și resturile de materiale, rezultate din diferite lucrări, aruncă totul, pe furiș, pe străzi. Zadarnic sesizăm sfatul. Nu primim nici un răspuns, nu se la nici o măsură".

...Alt cartier. Șoseaua Pantelimon. Aici nu sînt pietroaie. În schimb e praf. Dacă scapi o monedă, ai pierdut-o! „De cînd nu s-a mai mătura pe șosea?" Ne răspunde un vînzător de la un magazin: „Se mătură ca să se facă norma. Repede și prost. Praful nu e colectat, e stîrnit".

...Calea Rahovei. Praf, pietroaie. Din loc în loc — grămăjoare de moloz și gunoi lipite de clădiri, de arbori. Pasămite să nu bată prea tare la ochi. Stau acolo de astă toamnă!

...Colentina, Griviței, Mihai Bravul, Ștefan cel Mare, Șerban Vodă — etc., etc., etc. Sub privirile Direcției comerciale a Capitalei, instituție subordonată sfatului popular, unitățile comerciale au tendința de a transforma străzile în depozite de ambalaje. Putini de varză și de brînză, cutii, lăzi, navete de pîine, sticle, coșuri, damigene, butii de vin. Totul e depozitat în stradă. Unitățile comerciale blochează trotuarele cu îngăduința Direcției comerciale. Dar Direcția comercială, cu îngăduința cui își permite să „închidă ochii?".

— După părerea dumneavoastră, este suficient de curat orașul? — l-am întrebat pe tov. **Anghel Roșu,** directorul Întreprinderii de salubritate.

— Nu este — a recunoscut imediat.

— Și e normal?

— Nu e normal. Dar nu sînt normale nici cauzele care creează starea de necurățenie. Întreprinderea noastră e mare, dotată cu o sumedenie de mașini pentru dereticatul orașului. Totuși, lupta dintre noi și cei care-l murdăresc este inegală. O parte dintre cetățeni aruncă hîrtii, bilete de tramvai, pungi etc. în stradă; sutele de autocamioane ale celor 5 întreprinderi de construcții de locuințe din Capitală ies de pe șantiere cu noroi pe roți și-l împrăștie peste tot; cele 8 I.R.C.R.-uri au în diferite cartiere peste 10 000 de mici șantiere. Aproape toate I.R.C.R.-urile depozitează nisip, moloz, var, ciment — în stradă. Apoi, Întreprinderea de drumuri și poduri, I.C.A.B.-ul, I.D.G.B.-ul, I.T.B.-ul, Teleconstrucția, I.D.E.B.-ul — toate, cum se știe, fac săpături. Asfaltul vechi, resturile de nisip și pămînt sînt lăsate pe stradă; unitățile comerciale aruncă ambalajele — tot în stradă. Ceea ce se întîmplă este inadmisibil. Și să mai știți un lucru esențial: întreprinderea noastră are productivitate foarte redusă. Știți de ce? Bucureștiul nu mai are rampe și gropi de gunoi. Oamenii sînt nevoiți să care gunoaiele la distanțe foarte mari. Mai mult timp se pierde cu transportul decît cu măturatul! Se caută o groapă...

Am cerut și părerea tovarășilor de la sfatul popular.

— Tot ce v-a spus tov. Roșu e adevărat — apreciază tov. **Constantin Livezeanu,** vicepreședinte al comitetului executiv. Întreprinderile care murdăresc străzile nu au voie să facă acest lucru; unitățile comerciale nu au voie să depoziteze ambalajele în stradă; cetățenii nu au voie să arunce hîrtii pe jos. Asta e legea, așa hotărăsc deciziile sfatului popular. Dar deciziile sînt încălcate de mii de ori pe zi.

— De ce nu-i penalizează nimeni pe delicvenți?

— Îi penalizăm, dar amenzile sînt prea mici. Pe urmă, e greu să fie prinși... Cheltuim cu salubrizarea 50 de milioane de lei anual și nu încasăm nici unul.

Înainte de a continua discuția — deschidem o scurtă paranteză. Într-adevăr, sînt mici amenzile și e greu să fie prinși toți cei care atentează la salubritatea orașului. Dar trebuie arătat că se aplică puține penalizări și din altă pricină. Magazinul X depozitează ambalajele pe stradă. Vine inspectorul de la sfat și vede. Amendează? De cele mai multe ori, nu! Și tot de cele mai multe ori — pentru că magazinul e al sfatului popular, iar inspectorul „e" tot al sfatului. Alt inspector „prinde" I.R.C.R.-ul depozitînd moloz pe străzi. Amendează? Nu; I.R.C.R.-ul e tot al sfatului... I.C.A.B.-ul e tot al sfatului, Întreprinderea de drumuri la fel... Întreprinderile și organizațiile comerciale ale sfatului au „prins pulsul" și în loc să dea exemplu de grijă pentru curățenia orașului *sînt printre primele care încalcă deciziile forului tutelar.*

Revenim la convorbirea noastră cu tov. Livezeanu. Din cele relatate în continuare am reținut preocuparea, sau promisiunea, că totul va fi readus pe linia de plutire: întreprinderea de salubritate va fi dinamizată. Pentru dotarea ei, în continuare, cu mașini speciale s-au făcut și se mai fac studii. Pentru depozitarea gunoiului sfatul are, deocamdată, în vedere o vale. Dar se mai studiază...

Perspectivele ar apărea promițătoare: orașul în care locuim va fi mai curat! E drept, nu mîine, poimîine — dezideratul pare legat încă de multe studii, căutări...

Așa cum se arăta în introducere, curățenia depinde atît de activitatea serviciilor de salubritate, cît și de însuși spiritul gospodăresc al cetățenilor. Dar și pentru dezvoltarea acestui spirit sînt necesare măsuri judicioase și eficace, activitate organizatorică.

De aceea, se menține întrebarea către Comitetul executiv al Sfatului popular al orașului București: cînd va fi, în sfîrșit, tratată cu hotărîrea și fermitatea necesare problema salubrității Capitalei?

În ce ne privește, vom reveni.

Gh. GRAURE

Iată, materializată în piatră, pe str. Roșiori din cartierul Progresul „grija" pentru curățenie a serviciilor de salubritate (**fotografia din stînga**). Cartierul este el nou; dar mentalitatea edililor? — str. Șura Mare, colț cu șoseaua Giurgiului — (**fotografia din dreapta**) Foto: R. Costin

CUM SE MATERIALIZEAZĂ ROLUL CONDUCĂTOR AL ORGANIZAȚIEI DE PARTID

(Urmare din pag. I)

ști că s-a mai ținut o ședință și încă una. Cunoscînd pulsul producției și „în mare" și „în amănunt", se poate interveni pentru ca nici unul din fenomenele ce apar să nu ne ia prin surprindere; să prevenim apariția unor defecțiuni de natură organizatorică sau tehnică; să le evităm pe cît se poate iar dacă ele au apărut totuși, să le eliminăm de la început fără a le lăsa să se adune, să se agraveze.

Într-o unitate complexă, mare, cum este combinatul chimico-metalurgic, discuțiile despre desfășurarea producției într-o decadă s-ar putea întinde de dimineața pînă seara și tot nu s-ar încheia.

Concluziunea este o altă trăsătură a analizei decadale — sînt de părere tovarășii. Nu se vorbește despre toate cîte ceva și în același timp despre nimic aprofundat. Sînt supuse analizei mai ales situațiile periclitate, locurile frînă ale producției, sortimentele aflate în situația de a nu fi îndeplinite, într-un cuvînt neajunsurile. Directorul general, asistînd de fiecare dată la aceste analize, hotărăște pe loc măsurile tehnice și organizatorice corespunzătoare, se stabilesc responsabilități și termene ferme pentru îndeplinirea lor.

Este instructiv de ilustrat măcar două din cazurile citate de secretarul comitetului de partid.

„Citirea" rezultatelor încă în primele decade ale anului 1967, la secția „topire veche" atrăgea atenția asupra unor nerealizări. Se înregistrase chiar o rămînere în urmă de 20 de tone. „Nu e prea mult" — se împăcau unii — dar „greu de recuperat" — spuneau alții, avînd în vedere că îndeplinirea sarcinii de plan de aici presupune folosirea intensă a capacităților de producție. Șeful de secție părea și el mulțumit. Nu arăta semne de îngrijorare. Ba mai mult, găsise „țapi ispășitori": lipsa calcarului și a concentratului supros. În virtutea unor datini mai vechi, șeful secției considera începutul anului ca o perioadă de relaxare și tocmai de aceea n-a „reușit" să afle că la uzina nouă, în magazie, se aflau stocuri însemnate de asemenea materii; numai că ele trebuiau aduse. Critica severă făcută șefului de secție în ședința de analiză decadală l-a dezmorțit. Au trecut de atunci patru decade și iată că la ultima analiză secția citată se prezenta cu cîteva zeci de tone de cupru convertizor peste prevederile planului.

Un singur pas, unul singur greșise secția la început de an și iată că fără întîrziere i s-au adus corective și astăzi ca a intrat în cadență normală.

Întreruperile repetate, accidentele, cînd nici nu te așteptai, în funcționarea unor instalații de la uzina nouă au fost examinate de asemenea la una din analizele decadale. Părerea unanimă a fost că ele pot fi evitate prin respectarea riguroasă a graficului de revizii periodice. Măsura se aplică de atunci cu strictețe și întreruperile în funcționare au fost în mare parte eliminate. În plus, se cîștigă ceea ce nu se simte acum, dar se va resimți mai tîrziu: se prelungește viața instalației.

Multe argumente pledează pentru oportunitatea analizelor decadale ale producției pe care le fac organizațiile de partid. Aflînd însă că și conducerea tehnico-administrativă a combinatului își programează săptămînal, cu cadrele de conducere din secții, asemenea analize operative, pare a fi întemeiată întrebarea: Urmărind același efect economic, același țel, nu cumva cele două analize se suprapun, se dublează?

Discuția avută cu mai mulți membri ai comitetului de partid ne-a ajutat însă să ajungem la o concluzie care firește nu înseamnă o descoperire, ci mai degrabă o sinteză a experienței proprii a acestei organizații de partid.

Spunea un tovarăș: „Într-un fel se discută la raportul conducerii combinatului și altfel la analiza decadală de la comitetul de partid. Șefii de secții sînt adesea tentați să acopere unele defecțiuni față de directorul general, caută justificări pînă în fundul sacului pentru că de o parte din lipsuri se fac chiar ei vinovați. La încadrare, la premiere în mîna directorului e creionul... La partid, lucrurile se spun răspicat, fără menajamente. Ca între comuniști".

Pare că are și nu are dreptate interlocutorul nostru. După cum am aflat, majoritatea covîrșitoare a conducătorilor producției din secții sînt comuniști.

Exigență, spirit combativ, înaltă răspundere față de mersul producției se cer deopotrivă fiecărui comunist, fie secretar al organizației de bază, membru în birou sau șef de secție, maistru, muncitor, și în orice cadru de analiză, nu numai în sediul comitetului de partid. Problema care se pune este de a milita pentru instaurarea unui asemenea climat de analiză oriunde ar avea ea loc, cu toți cei ce sînt chemați să-și spună opinia și totodată să ia măsuri pe linie tehnico-economică sau politică.

Scopul urmărit de activitatea fiecăruia în parte și a tuturora la un loc este doar comun, unic.

Am reținut observația secretarului comitetului de partid pentru că ea dă cheia problemei și invită la unele reflecții. „Nu după numărul de analize și rapoarte ori după lungimea lor se măsoară rezultatele muncii, ci după efectul economic palpabil al măsurilor pe care le determină, care se aplică. La analizele noastre decadale participă membrii biroului comitetului de partid, secretari ai organizațiilor de bază, conducerea combinatului, șefi de secții și sectoare. Un cadru destul de larg, cuprinzînd factorii de răspundere ai colectivului. Se stabilesc măsuri tehnice, organizatorice, sarcini profesionale. Analiza noastră devine eficientă, pune în mișcare toate resorturile atunci cînd cele ce preconizăm sînt întărite de măsuri politice, cînd tot ceea ce s-a chibzuit și stabilit în acest for al dezbaterii colective ajunge să fie cunoscut de ultimul om, fiecare la postul lui aducîndu-și partea de contribuție. Este tocmai ceea ce numim adesea ca fiind împletirea, întrepătrunderea economicului cu politicul".

Așa cum o dovedește experiența comitetului de partid de la Combinatul chimico-metalurgic din Baia Mare, analiza decadală a celor mai esențiale aspecte ale activității economice, bine condusă, poate constitui un mijloc de stimulare a inițiativei și de mobilizare a resurselor colectivului, un ajutor prețios acordat conducerii tehnice, prilej de consultare și muncă colectivă în conducerea producției, un instrument pentru eliminarea operativă a defecțiunilor și greutăților.

PĂRINȚI, răspundeți în fața vieții și societății de copiii voștri!

(Urmare din pag. I)

secția de miliție ca Adela să fie internată într-o școală de corecție, să scape de grija ei. Cînd a fost trimis de procuratură la Centrul metodologic de neuropsihiatrie infantilă, unde a fost dusă Adela, nici n-a avut curiozitatea să afle dacă aceasta este suferindă. A fost foarte grăbit să o conducă repede la camera de minori, ca să n-o mai vadă.

Bunica, Elena Niculescu, femeie simplă, dar cu judecată și afecțiune, este singura care s-a ocupat, așa cum a putut ea, neajutată de nimeni, de creșterea nepoatei. În 1963 însă, cînd soțul ei a căzut la pat, n-a mai putut să aibă grijă și de copil. Scăpată de sub supravegherea bătrînei, care stătea mai mult la căpătîiul bolnavului, Adela a început să plece de acasă, să vagabondeze, să cerșească prin tramvaie sau restaurante și chiar să fure.

Acum ea se află sub ocrotirea legii, a statului nostru. Părinții au fost absolviți deocamdată de orice griji în privința întreținerii și educației ei. Societatea nu-i poate însă scuti de răspunderea și pedeapsa ce li se cuvine pentru mutilarea, cu bună știință, a copilului pe care aveau datoria să-l ocrotească și să-l pregătească pentru viață.

Eftimia MOROIANU
procuror, Procuratura raionului V. I. Lenin București

„Educația" prin graiul bîtei

Întrebarea „Ce știți despre copiii dv?", care constituie și titlul anchetei publicate în „Scînteia", se referă la o problemă cu implicații dintre cele mai serioase pentru destinul copiilor, al cetățenilor de mîine.

Am urmărit îndeaproape pe pacienții aduși la staționarul de neuropsihiatrie infantilă în care lucrăm și ne-am convins cît de covîrșitoare poate fi influența vieții de familie asupra sănătății mintale a copiilor. În nenumărate cazuri, lipsa de afecțiune, severitatea rigidă, atitudinea de tiran a tatălui și a mamei provoacă stări de conflict care nu numai că umbresc copilăria prin tristețe și îngrijorare, dar duc și la îmbolnăvirea psihică a copilului (obsesii și stări de frică, închidere în sine etc.) și fac necesară intervenția medicului psihiatru și a psihopatologului. Cu precădere, în mediul familial, în structura lui cultural-morală, în echilibrul emoțional și în unitatea educativă a părinților trebuie căutați factorii de care depinde dezvoltarea normală sau devierea patologică a personalității copilului. Profesiunile noastre, de medic și psiholog, ne aduc din păcate în contact aproape zilnic cu părinți care își brutalizează copiii, nu țin seama de gingășia acestora și își exercită educația numai prin „graiul" bîtei. Oricît ar părea de necrezut, întîlnim frecvent tipul părintelui lipsit de afecțiune față de copil.

Cităm cazul fetiței Rotaru Georgeta în vîrstă de 12 ani, crescută într-o atmosferă apăsătoare, fără dragoste, fără căldură. Nu a primit niciodată vreo dovadă de afecțiune de la tatăl ei, nici o vorbă bună din partea mamei adoptive, nici un zîmbet. În schimb, a fost copleșită cu bătăi, pedepse, vorbe aspre și lipsă de înțelegere pentru insuccesele ei școlare. Atmosfera în care trăia Georgeta a dus-o treptat către un ultim act disperat — încercarea de sinucidere. Acum locuiește la bunica sa, într-o ambianță plină de afecțiune și a intrat în făgașul vieții normale.

Fetița Ioniță Camelia, de 13 ani, relatează: **„Din partea mamei am întîlnit severitate, din partea tatălui bătăi, lovituri cu tot felul de obiecte, blesteme".** Rezultatul? Camelia fugea de acasă, dormea prin parcuri, fără să mănînce, fără să învețe. În cele din urmă, fetița a fost găsită de miliție și adusă la noi pentru vagabondaj.

Unii părinți susțin, în „gura mare", că singurul mijloc educativ eficace este aplicarea în practică, fără rezerve, a proverbului „bătaia e ruptă din rai". Ne-a spus-o cu toată convingerea tatăl tinerei Bădulescu Lenuța, de 16 ani. Aplicînd acest principiu... tatăl bate întreaga familie, iar pe Lenuța o maltratează chiar în fața colegelor, ignorînd astfel faptul că își are personalitatea, demnitatea și sensibilitatea ei. Repercusiunile au început să se vadă în rezultatele școlare ale fetei, au apărut tulburări de somn, dureri de cap, fapt pentru care a fost internată, în final, cu suspiciunea unei boli psihice serioase.

Motivele suferințelor acestor copii se găsesc în sărăcia sentimentelor părintești, în lipsa de interes pentru cunoașterea nevoii lor de afecțiune, în faptul că părinții lor nu au înțeles că duritatea în educație nu e de bun augur.

Dezvăluind numai cîteva aspecte ale unei educații greșite, propunem înființarea unor centre de orientare specială, unde părinții să primească îndrumări.

psiholog Aurora Calleya-SĂFTOIU
medic Hilda LAZAROVICI
Centrul de neuropsihiatrie infantilă — București

Dezvoltarea personalității celor mici reclamă căldură și sensibilitate

Uneori, cîte un părinte uită că a fost și el copil. Ei își închipuie că încruntîndu-și mereu sprincenele și răstindu-se permanent pot să cîștige respectul copiilor. În realitate însă o astfel de atitudine, chiar dacă nu e dintre cele mai brutale, înstrăinează totuși pe copil de părinți, sapă o „prăpastie" între ei. Iată un caz:

„Am citit cu atenție ancheta despre cunoașterea copiilor. Dar nu am înțeles un lucru. Ce poate face acum un părinte care își dă seama că de copiii lui îi desparte aproape o prăpastie. Alte concepții, alte gusturi, alte visuri au tinerii de azi. Eu, la cei 50 de ani ai mei, orice spun, orice fac, apar în ochii lor ca „demodat". Ilie Constantin, băiatul meu, împlinește în vară 18 ani și la toamnă va merge la facultate. Ar fi un băiat bun, dar mie nu-mi place că este cam repezit. Cînd vorbește parcă „tună". Și vorbele nu-i sînt prea alese. Îndată se supără, din nimic. Dacă încerc să-l domolesc, se răstește de nu știu ce să mă mai fac cu el. Am ajuns să plec de-acasă cînd știu că vine el, ca să nu ne întîlnim. Am și o fată — Elena Constantin. Termină liceul la anul. Nici cu ea n-o duc mai bine..."

Așa începuse să vă scrie bărbatul meu. Noroc că am aflat la timp. N-am șters rîndurile lui, deoarece consider că e folositor să le vadă și alții. Doresc însă să-mi spun și eu părerea. De mine nu se simt departe copiii. Nici nu „tună" și nici nu se supără. Numai că eu am fost totdeauna aproape de ei. Nu am lăsat să se creeze „prăpastia" de care ați citit mai înainte. Pe bărbatul meu însă l-a preocupat întotdeauna, înainte de orice, „seriozitatea". **„Cu copiii să nu rîzi, nici să nu zîmbești măcar. Altfel nu te mai ascultă"** — zicea el. Și l-au ascultat copiii, cît au fost mici, dar de frică. Acum îi pare și lui rău, nu mai știe însă ce să facă. S-a obișnuit să fie tot încruntat în prezența lor, să-i repeadă, să le vorbească aspru. Poate vă întrebați: ce fac eu? Îi dojenesc cînd se aprind și-i îndemn să-l înțeleagă ei pe tatăl lor. Și mai ales, le atrag atenția să nu repete greșeala făcută de el cînd vor avea și ei copii. La noi în familie eu sînt singurul sfătuitor. Dar tot mai sper că măcar acum voi reuși să-l fac pe soțul meu să-și înțeleagă și să-și cunoască copiii cu adevărat.

Ana CONSTANTIN
funcționară
Sibiu

ÎN CARTIERUL MILITARI DIN CAPITALĂ

Se construiește o mare „uzină" de flori

În cartierul Militari din Capitală se află în construcție o mare „uzină" de flori. Ea va ocupa circa 30 de hectare din care mai mult de 6 hectare sînt destinate construcțiilor acoperite (sere și răsadnițe). Cultivarea florilor se va face aici după cele mai noi metode aplicate în horticultură. Instalații speciale de iluminat, încălzit și irigat, mecanisme de automatizare vor asigura îngrijirea plantelor. Hrana acestora (îngrășăminte chimice) va fi, de asemenea, dozată automat și administrată prin intermediul soluțiilor de stropit.

Veți putea oferi buchete din prima „șarjă" florală în anul viitor.

(Agerpres)

pagina economică

Experiența rentabilizării gospodăriilor de stat sucevene

Primul an al cincinalului s-a încheiat pentru muncitorii, inginerii și tehnicienii din cadrul unităților Trustului Gostat Suceava cu rezultate deosebite în muncă. Planul la producția globală și marfă a fost îndeplinit în proporție de 116 și respectiv 123 la sută. Față de 7 milioane lei beneficii planificate, s-au realizat 25 348 000 lei. Prin ce măsuri s-a asigurat rentabilizarea unităților din cadrul Trustului Gostat Suceava?

Înainte de a răspunde la întrebare aș vrea să amintesc că, în ultimii trei ani, trustul nostru a încheiat balanța numai cu beneficii. Acest lucru se datorește, în primul rînd, dotării unităților cu noi utilaje de producție și construcții. A sporit în același timp numărul de animale pentru producție și reproducție etc. Creșterea fondurilor fixe în unitățile noastre s-a realizat în deplină corelație cu indicatorii de bază. **În timp ce fondurile fixe au sporit în anul 1966 față de 1965 cu 3,7 la sută, producția totală obținută a înregistrat o creștere de 18 la sută. În aceeași perioadă, producția marfă vîndută și încasată a crescut cu 15 la sută.**

Realizarea și depășirea planului de producție a constituit factorul hotărîtor în activitatea gospodăriilor de stat pentru realizarea beneficiilor prevăzute. Din cele 23 de unități, cîte are trustul nostru, 22 au îndeplinit și depășit substanțial planul de producție. Cele mai bune rezultate au fost obținute în această direcție de către gospodăriile de stat Borzești, Leorda, Ilișești, Verești, Coțușca, Ionășeni, Rădăuți și altele.

Pentru a se ajunge la aceste rezultate, conducerea trustului, ținînd seama de rezultatele și experiența dobîndite în cursul anilor, la repartizarea sarcinilor de producție s-a mers pe linia de a asigura fiecărei unități cîte 2—3 culturi pentru care există cele mai bune condiții naturale.

O contribuție însemnată în obținerea unor producții bune a avut-o executarea la timp și de bună calitate a întregului complex de măsuri agrotehnice. Ca urmare, s-au obținut, în medie la hectar, 2 498 kg grîu, 3 067 kg. orz, 4 273 kg porumb, 27 971 kg cartofi de toamnă, depășindu-se producțiile planificate la toate culturile. Rezultate mulțumitoare au fost obținute și în sectorul zootehnic. S-a realizat o producție medie de 3 177 litri pe cap de vacă furajată, 16,2 purcei înțărcați de la fiecare scroafă, iar sporurile în greutate au fost depășite la toate categoriile de animale.

Evidențiind aceste rezultate nu se poate trece cu vederea faptul că există diferențe mari de producție de la o unitate la alta, atît în sectorul vegetal, cît și în zootehnie. Ele demonstrează că nu peste tot s-au depus suficiente eforturi pentru a se obține producții la nivelul posibilităților. Concludente în această privință sînt rezultatele obținute de gospodăriile Borzești și Scorujeni, care au aceleași condiții naturale și economice. În timp ce la Borzești s-a realizat planul la producția vegetală în proporție de 151 la sută, la Scorujeni s-a ajuns doar la 106 la sută. G.A.S. Ripiceni, cu toate că dispune de cel mai fertil teren din regiune, nu a reușit să-și depășească planul de producție în sectorul vegetal. Această gospodărie la cultura porumbului a realizat la hectar o producție medie de 4 138 kg, iar G.A.S. Dîngeni, cu terenuri mai slabe, a obținut 5 051 kg. În sectorul zootehnic rezultatele ar fi fost și mai bune dacă se evitau pierderile și sacrificările din necesitate la animale. Asemenea exemple dovedesc că avem încă mari rezerve nefolosite pentru sporirea producției.

Experiența a arătat că **nu este suficient să se îndeplinească planul de producție, ci în egală măsură să existe preocupare și pentru buna gospodărire a fondurilor destinate producției și pentru investiții.** În anul 1966 am avut 6 unități prevăzute cu pierderi planificate. Din acestea, trei au dat beneficii, iar celelalte trei au redus simțitor pierderile planificate. Pe trust s-au realizat economii la prețul de cost în valoare de 26 470 000 lei. Conducerile gospodăriilor au manifestat mai multă grijă în folosirea rațională a mașinilor și tractoarelor, s-a acordat mai multă atenție reducerii consumului specific de materiale.

În vederea urmăririi felului cum se realizează prețul de cost, **lunar și trimestrial, conducerea trustului a analizat cu conducerile unităților cheltuielile de producție în comparație cu planul.** La rîndul lor consiliile gospodăriilor analizează lunar activitatea economico-financiară împreună cu șefii de secții, brigadierii etc. Aceste analize au permis unităților să cunoască pe parcursul procesului de producție modul cum se realizează planul de cheltuieli și venituri și să ia la timp măsurile corespunzătoare. **Fără a neglija celelalte unități, în mod deosebit ne-am îndreptat atenția spre gospodăriile de stat care au fost planificate cu pierderi.** Cu prilejul analizelor s-au descoperit rezerve noi îndeosebi în sporirea gradului de mecanizare la lucrările în sectorul vegetal, organizarea mai bună a muncii, fapt ce a dus la reducerea numărului de muncitori auxiliari, la creșterea productivității muncii. Ca urmare, prețul de cost la tona de grîu a fost redus cu 31 lei, la tona de porumb boabe cu 139 lei, la cea de cartofi cu 173 lei etc.

Rezultatele în ce privește sporirea beneficiilor puteau fi mult mai bune dacă în activitatea unor gospodării nu ar fi existat anumite deficiențe care, în final, au influențat în mod negativ prețul de cost pe trust. În sectorul mecanic au existat o serie de mașini și utilaje care nu au fost folosite și pentru care am plătit, în mod nejustificat, amortismente în sumă de peste 500 000 lei.

Pentru 1967 au fost prevăzute sarcini de producție sporite, iar toate cele 23 unități au fost planificate să realizeze beneficii. În acest scop, încă din toamna anului trecut, am luat măsuri ca însămînțările să se facă în cele mai bune condiții. Au fost executate arături de toamnă pe întreaga suprafață planificată. Pînă în prezent au fost administrate în sol 104 600 tone gunoi de grajd și importante cantități de îngrășăminte chimice. Ne vom îngriji ca toate lucrările agricole să le facem la timp și de bună calitate.

Pregătirile făcute pînă în prezent și experiența dobîndită ne permit să tragem concluzia că rezultatele anului acesta vor fi pe măsura posibilităților de care dispunem.

Ing. Dumitru VASILIU
director
al Trustului Gostat Suceava

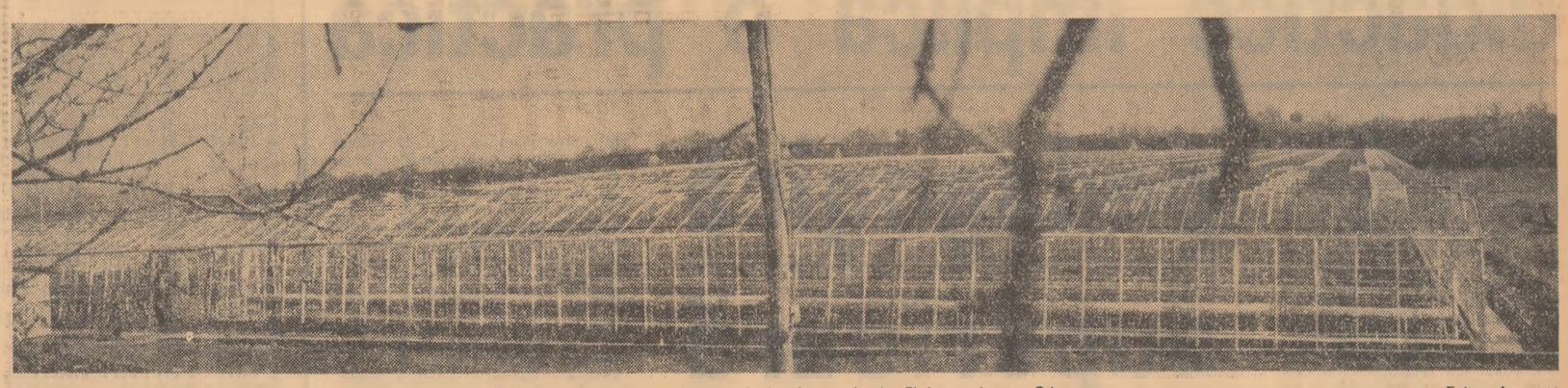

Noua seră a cooperativei agricole de producție Finiș, regiunea Crișana — Foto: Agerpres

CUNOAȘTEȚI CAUZELE REBUTURILOR: De ce nu le înlăturați?

În sectorul materialelor de construcții, mai precis în fabricile de cărămizi și țigle, continuă și în acest an să se mențină un procent ridicat de rebuturi. De cele mai multe ori se aduce ca argument „specificul producției". Ce este specific acestei fabricații? Există cauze obiective care se opun eforturilor pentru reducerea rebuturilor?

Fabrica „Mondial" — Lugoj este una din întreprinderile care și-a căpătat un bun renume pentru calitatea produselor pe care le livrează șantierelor de construcții și la export. De ani de zile însă, la această întreprindere se pierd însemnate cantități de produse datorită rebuturilor. Numai anul trecut s-au rebutat 2 750 000 cărămizi pline, 1 460 000 cărămizi cu goluri și 6 100 000 țigle. Procentul de rebuturi s-a menținut ridicat și în lunile ianuarie și februarie ale acestui an.

— Este greu de a stabili dacă procentul de rebut este mare sau este mic — afirma tov. PAVEL BIDERMAN, inginerul șef al fabricii. *Cu ce să-l comparăm, dacă în acest an nu ni s-a mai planificat procent de rebuturi tolerat?*

Se pare că acest unghi de a privi rebuturile reflectă mentalitatea că în fabricile de cărămizi și țigle trebuie să se planifice rebuturile, altfel nu se poate depune eforturi pentru diminuarea lor. Considerăm că o apreciere asupra nivelului rebuturilor se poate face chiar dacă nu există stabilit un procent tolerat. Nivelul rebuturilor oglindește, în ultimă instanță, calitatea muncii depuse pentru realizarea producției, efortul făcut pentru organizarea mai bună a producției și a muncii, pentru perfecționarea tehnologiilor de fabricație și ridicarea nivelului de calificare al cadrelor. Volumul rebuturilor este întotdeauna invers proporțional cu gradul de respectare a prescripțiilor de fabricație. Iată, deci, etalonul cel mai precis care poate arăta dacă procentul de rebuturi este mare sau mic.

Analizînd cauzele care generează rebuturi la această fabrică se constată că cele mai multe sînt rezultatul încălcării disciplinei tehnologice, nerespectării celor mai elementare cerințe ale fabricației pe întregul flux tehnologic. Este bine știut, de exemplu, că menținerea unui procent ridicat de rebuturi în anumite întreprinderi sau secții se datorește calității necorespunzătoare a materiilor prime și materialelor introduse în fabricație. Dacă ele nu întrunesc caracteristicile prescrise, este normal să apară rebuturi. În cazul de față, este vorba de argilă. Desigur, în carieră nu toată argila este omogenă. Așa cum arăta inginerul-șef al fabricii, din carieră se extrage o argilă galbenă, nisipoasă, cu caracteristici corespunzătoare fabricației de cărămizi și țigle, dar și o argilă miloasă, necorespunzătoare. În ultimul timp, s-a hotărît să se lucreze cu amestec ponderat de argilă.

Se mai ridică însă un aspect. Argila nu poate fi folosită așa cum este extrasă din cariere. Ea trebuie să fie macerată înainte de a fi introdusă în fabricație. Se respectă această cerință?

După cum ne-a relatat tov. VIOREL MOISE, locțiitorul secretarului comitetului de partid al fabricii, multe rebuturi se datoresc faptului că se folosește argilă nemacerată. *„S-au consumat toate stocurile și acum sîntem nevoiți să folosim argilă așa cum o luăm din carieră. Nu din cauza noastră s-a întîrziat desarondarea terenului necesar pentru extragerea argilei...".*

Dar din cauza cui? Conducerea întreprinderii știa încă de la începutul anului trecut că pentru 1967 este necesar să facă demersuri pentru obținerea terenului. Documentele le-a întocmit însă cu întîrziere, astfel că de abia la începutul acestui an s-a putut obține aprobarea. Stocurile existente s-au consumat, iar acum se fac eforturi pentru a fi completate.

— Lucrăm cu pămînt „viu", contrar prescripțiilor tehnologice — arăta tov. EMERIC MAGYAR, din secția prese. *De aceea, multe țigle au fisuri, crăpături, se sparg, apar multe rebuturi. Consider că nu s-a insistat la timp și suficient pentru rezolvarea acestei probleme.*

Nu este singura problemă care a rămas „în suspensie" timp îndelungat. În fabrică am aflat că, pentru acest an, nu s-a putut obține cantitatea de rumeguș necesară la arderea cărămizilor și țiglelor. Acesta se înlocuiește cu lignit. În afară de faptul că este mult mai scump, lignitul nu asigură nici o ardere bună: înnegrește produsele, le vitrifiază, determină apariția rebuturilor. Întrebat de ce nu s-au contractat cantitățile necesare de rumeguș — mai lipsesc 4 000 de tone — tov. Pavel Biderman a arătat că „alte fabrici de cărămizi s-au grăbit și au contractat tot ce era disponibil". Vina este deci... a celorlalte fabrici, unde a existat spirit de răspundere pentru aprovizionare.

După cum se poate constata, nu specificul producției determină un procent ridicat de rebuturi, ci încălcarea disciplinej tehnologice, neglijența manifestată de unele cadre din întreprindere față de crearea condițiilor normale de lucru. Între producția programată și capacitatea uscătoriei nu există concordanță. De aceea, procesul de uscare este forțat. După ce țiglele sînt puse la uscat trebuie să treacă două zile de uscare liberă și abia apoi se poate da căldură; altfel apar fisuri, rebuturi. Cerința aceasta nu este respectată. Imediat ce țiglele au fost puse la uscat se dă căldură de la cuptoare. Ciclul de uscare este redus de la 10 zile la 6 zile, bineînțeles cu prețul rebutării unei mari cantități de țigle.

Și la formare apar încă multe rebuturi, datorită modelelor din ipsos de la prese. Diferența de greutate între țiglele crude este foarte mare, deoarece grosimea nu este uniformă. Dacă s-ar verifica mai des greutatea, iar formele ar fi înlocuite la timp, s-ar elimina această sursă de rebuturi. Rebuturi apar și la arderea în cuptoare. Deoarece se folosește cînd lignit, cînd rumeguș este greu de stăpînit procesul de ardere. Uneori, pentru scurtarea timpului de ardere, cuptoarele sînt supraalimentate cu combustibil.

Cărămizile și țiglele sînt produse fragile. Ele trebuie manipulate atent, de oameni pricepuți, mai ales că fluxul tehnologic impune multe mînuiri. Fapt este că de multe ori aceste operații nu se fac cu atenție, astfel că sînt sparte multe țigle și cărămizi. La sporirea rebuturilor contribuie și nerespectarea graficului de introducere a vagoanelor la rampa de încărcare de către stația C.F.R.-Lugoj. Deși s-a stabilit un plan unic de încărcare, el nu este respectat. În loc să asigure zilnic vagoane pentru 200 tone produse și chiar pentru 400 tone, stația nu dă zile la rînd nici un vagon, pentru ca apoi să aducă garnituri întregi. Pentru a nu se plăti locații, sînt scoși din producție muncitori care ajută la încărcarea în vagoane. Aceștia nu știu cum trebuie așezate țiglele în vagoane, astfel că în timpul transportului multe se sparg.

Merită precizat că în ce privește aprovizionarea fabricilor de cărămizi cu rumeguș, direcția tutelară din minister a lăsat această sarcină exclusiv pe seama întreprinderilor, deși cunoaște greutățile pe care le întîmpină. Cu toate că mari cantități de rumeguș sînt folosite în întreprinderile forestiere pentru încălzit sau pentru producerea aburului industrial, Ministerul Industriei Construcțiilor nu a intervenit la Ministerul Economiei Forestiere pentru a obține mai mult rumeguș, deși se știe că acest combustibil intervine direct în procesul de fabricație și este hotărîtor pentru calitatea produselor.

Există unele promisiuni că în viitor se va îmbunătăți mult situația. Este însă timpul ca conducerea întreprinderii și forul său tutelar să treacă neîntîrziat de la promisiuni la fapte.

Gheorghe RADEL
Ion CHIUJDEA

REALIZAREA PRODUCȚIEI MARFĂ VÎNDUTĂ ȘI ÎNCASATĂ

(Urmare din pag. I)

controlul de calitate. Observațiile critice culese, avînd avantajul verificării nemijlocite în practică, constituie unul din punctele de pornire în perfecționarea calității fabricației curente, în asigurarea de produse noi, cu performanțe tehnice ridicate. Un exemplu concludent îl constituie seria de contactoare cu relee în aer. La sesizările unor beneficiari, legate de durata de viață scăzută, sistemul de protecție deficitar, consiliul tehnic al întreprinderii — pe baza propunerilor, a analizelor întocmite de către proiectanții și tehnologii din uzină — a stabilit că este necesară înlocuirea seriei vechi cu una nouă, prin reproiectarea tuturor părților componente. Noile contactoare cu relee în aer, reproiectate și introduse în fabricație în acest an, au o rezistență de zece ori mai mare decît cele vechi, sînt mai robuste, iar piesele interschimbabile.

Asigurînd o producție ritmică și de calitate, este firesc ca și livrările să fie efectuate ritmic, să nu se creeze stocuri de produse finite. Îndeplinirea, în primele două luni din acest an, a planului producției marfă vîndută și încasată în proporție de 110 la sută a permis colectivului întreprinderii să realizeze beneficii peste plan în valoare de 460 000 lei, să verse la timp acumulările bănești la bugetul statului.

CINE SUPORTĂ „COSTUL INCOMPETENȚEI"?

Combinatul petrochimic Ploiești

La Combinatul petrochimic din Ploiești, situația realizării producției marfă vîndută și încasată este îngrijorătoare. În primele două luni, planul la producția marfa vîndută și încasată s-a realizat numai în proporție de 60 la sută. Contabilul șef, șeful serviciului desfacere și șeful serviciului control tehnic de calitate au același punct de vedere: planul la acest indicator putea fi îndeplinit. Că nu s-a realizat, răspunderea revine întregului colectiv.

Spiritul autocritic de care dau dovadă acești tovarăși ni se pare că îmbracă o formă demagogică. Este posibil ca, de fiecare dată, cadrele de conducere să se mulțumească cu formulări care de care mai autocritice, atunci cînd sînt trase la răspundere, fără să întreprindă nimic concret pentru curmarea anomaliilor ce stăruie de mai multă vreme în activitatea combinatului? Potrivit specificului său, procesul tehnologic ar trebui să se desfășoare aici continuu, ritmic. În realitate, fabricile, instalațiile funcționează cu mari întreruperi. În primele două luni, din cauza defecțiunilor tehnice la cuptorul de piroliză din secția olefine s-au înregistrat 590 ore opriri accidentale. Reacția a mers „în lanț". Funcționarea cu intermitență a secției olefine a provocat și întreruperea timp de aproape 1 000 de ore a unor instalații de la secția polietilenă, din lipsă de materie primă. Dimensiunile consecințelor economice ale unor asemenea neglijențe se concretizează și mai bine dacă avem în vedere că s-a pierdut în acest fel o producție echivalentă cu 20 la sută din planul primelor două luni.

Cum se explică o atare situație? Totul pornește de la lipsa de răspundere și neglijența în conducerea proceselor tehnologice. Fabricile combinatului sînt înzestrate cu instalații moderne, automatizate; se lucrează însă la întîmplare, cu aproximație, în stabilirea rețetelor de fabricație. Lipsesc fișele tehnologice, ceea ce creează confuzii în exploatarea instalațiilor. Aparatura de măsură și control nu este peste tot pusă la punct. Slaba calificare a unor operatori chimiști și aproximațiile în stabilirea tehnologiei de lucru se împletesc într-o detestabilă incompetență în coordonarea activității secțiilor, nocivă procesului de producție. Conducerea combinatului cunoaște aceste deficiențe. De ce stă cu mîinile încrucișate și nu întreprinde nimic? De ce nu sancționează pe cei vinovați? Sau poate că însăși conducerea combinatului ar trebui trasă serios la răspundere? În documentele Plenarei din decembrie 1966 a C.C. al P.C.R. se arată clar că efectele incompetenței nu trebuie să fie suportate de economia națională.

Consecințele spiritului scăzut de răspundere față de soarta producției, care caracterizează conducerea Combinatului petrochimic din Ploiești, sînt deosebit de grave. Planul la export nu a fost realizat în primele două luni decît în proporție de 69 la sută. Din cauza nedefinitivării fișelor tehnice s-a tergiversat și încheierea contractelor la export. Stocurile supranormative de produse finite cresc în fiecare zi. Se pune în mod firesc întrebarea: pînă cînd conducerea Ministerului Industriei Chimice va mai tolera situația care s-a creat și trenează de multă vreme la Combinatul petrochimic din Ploiești?

CONCESIILE RECIPROCE PERMANENTIZEAZĂ DAUNELE

Uzina de fire și fibre sintetice Săvinești

Uzina de fire și fibre sintetice Săvinești și-a realizat planul producției marfă vîndută și încasată pe primele două luni ale anului doar în proporție de 51 la sută. Din această cauză, uzina a înregistrat un minus de beneficii de 9,7 milioane lei. După cum ne-a informat tov. **Vasile Belisna**, directorul general al uzinei, ar fi vorba de cauze obiective: unele instalații de la uzina Relon II au intrat în funcțiune cu mare întîrziere; s-au înregistrat defecțiuni mecanice la vechile instalații. Greutăți mari s-au întîmpinat și în aprovizionarea cu materii prime și materiale. Toate acestea au contribuit la nerealizarea în primele două luni a 108 tone fibră melană-pală, 36 tone fibră relon și 35,6 tone fire relon.

În timp ce pe produsele uzinei au contat atîția beneficiari, comenzile au rămas neonorate. Totuși în stoc există o cantitate mare de produse finite. De ce nu se vînd? Inginera **Iulia Amărinei**, șefa serviciului C.T.C., și-a spus punctul de vedere: „Produsele din stoc nu pot fi vîndute datorită calității lor necorespunzătoare". Dosarul cu situația refuzurilor din anul acesta cîntărește destul de greu. Numai în luna ianuarie au fost înregistrate refuzuri de calitate în valoare de 11,5 milioane lei. Ce e drept, acestea au fost rezolvate pînă la urmă de către uzină la „mica înțelegere" cu beneficiarii. Dar bonificațiile au costat întreprinderea peste două milioane lei.

Că din uzină pleacă uneori produse nesatisfăcătoare din punct de vedere calitativ, care fac cale întoarsă de la beneficiar, se datorește și următorului fapt: serviciul C.T.C. refuză să pună cîte o dată viza pe loturile de produse ce urmează să fie expediate, din motive bine întemeiate. Totuși conducerea uzinei semnează foile de expediție, loturile ajung la beneficiar și astfel se nasc reclamațiile și refuzurile. Așa s-a întîmplat de curînd cu un lot de 3 500 kg melană-pală vopsită, trimisă la fabrica de postav Buhuși, care a fost refuzată. Controlul interfazic pe fluxul tehnologic — bine pus la punct de altfel — sesizează, atunci cînd este cazul, că s-a pornit prost și că în final producția destinată vînzării va prezenta deficiențe de ordin calitativ. Totuși producția este lăsată să meargă în continuare în aceleași condiții. Marfă să iasă, că lucrurile se vor aranja prin... concesii reciproce. Dar din buzunarul cui se plătesc bonificațiile care încarcă prețul de cost al producției. Sîntem convinși că dacă conducerea uzinei ar trebui să suporte din propriul buzunar toate consecințele ce le declanșează, atît în întreprindere cît și la beneficiar nerealizarea producției marfă vîndută și încasată, ar fi luat de mult măsuri energice pentru curmarea tuturor neajunsurilor care se fac simțite în procesul de producție.

★

Din ancheta noastră rezultă că conducerile celor două mari unități ale industriei chimice nu privesc cu răspunderea cuvenită realizarea planului la acest indicator, care oglindește în ultimă instanță finalitatea producției în întreprinderile încredințate spre administrare. Este posibil ca directorii generali ai celor două întreprinderi să nu se gîndească la consecințele pe care le determină un asemenea mod de a lucra? A devenit absolut necesar ca forurile de resort din Ministerul Industriei Chimice, Direcția Generală a Industriei Petrochimice și Direcția Generală a Fibrelor Chimice — care se fac și ele răspunzătoare de neajunsurile ce stăruie de multă vreme în unitățile amintite — să examineze serios situația existentă pentru a desprinde clar cauzele nerealizărilor, a trage la răspundere pe cei vinovați și a lua cele mai urgente și eficiente măsuri care să asigure recuperarea grabnică a rămînerilor în urmă.

Anchetă realizată de
Viorel SĂLĂGEAN
și **Gh. BALTĂ**

Perfecționarea activității didactice implică o practică pedagogică superioară

Prof. dr. docent Ion BERCA

După cum se știe, în general, în universități și institute pedagogice, studenților li se asigură o temeinică pregătire științifică, încît ei ajung să stăpînească bazele științelor contemporane și să se familiarizeze cu noile lor aplicații. O bună parte dintre aceștia se consacră apoi activității didactice. Dar misiunea lor de viitori profesori constă îndeosebi în comunicarea cunoștințelor, în formarea gîndirii elevilor. Pentru aceasta însă nu-i suficient ca profesorul să știe fizică, chimie, matematică, limbă și literatură, istorie sau geografie, ci trebuie să se priceapă să-i determine și pe elevi să învețe și să le dezvolte gîndirea proprie. Dacă, de multe ori, rezultatele obținute de unii elevi la matematică, de pildă, nu ne mulțumesc, aceasta se întîmplă nu atît pentru că profesorii respectivi n-ar ști matematică, ci pentru că nu reușesc să fie buni profesori, adică să transmită accesibil aceste cunoștințe elevilor lor.

Am întîlnit uneori studenți eminenți, dar care apoi lucrau slab ca profesori. Competența viitorului profesor nu poate fi asigurată, după părerea mea, decît **prin întregirea pregătirii științifice de specialitate cu pregătirea metodico-pedagogică, prin îmbinarea echilibrată și organică a acestora.** În ultimii ani, pregătirea metodico-pedagogică a studenților din universități și institute pedagogice a fost sensibil îmbunătățită. Totuși, consider că există încă rămîneri în urmă față de necesități. N-am ajuns încă la situația în care, pentru viitorul profesor, **practica pedagogică din anii studenției să reprezinte, așa cum ar fi firesc, un moment cheie și de însemnătate decisivă pentru definitivarea calificării lui.** Cu alte cuvinte, conjugînd datele pregătirii în specialitate, cu cele obținute la cursurile de psihologie pedagogică, pedagogie și metodică, studentul aflat în pragul maturizării lui profesionale să dobîndească prin practica pedagogică acea capacitate de sinteză a tuturor noțiunilor teoretice învățate pentru a porni pe drumul slujirii școlii.

În anii studenției, tînărul nu este ajutat în suficientă măsură să facă legătura între cunoștințe științifice și condițiile de lucru la catedră, **nu i se dau indicații fundamentale asupra modului cum urmează să-și aplice cunoștințele în diferitele compartimente ale activității școlare :** procesul instructiv și educativ, activitatea în cadrul organizațiilor de tineret, organizarea acțiunilor cultural-educative extrașcolare, propaganda pedagogică în rîndul părinților și conlucrarea cu aceștia etc. Iar în condițiile actuale, cînd din programul de învățămînt se rezervă o parte prea mică formării primelor deprinderi de profesor și educator, demonstrării celor mai valoroase modele de predare, lucrul „pe cont propriu" al tinerilor dascăli demarează anevoios și reclamă mult timp pentru acomodare cu munca la catedră.

Pentru concretizare mă voi referi la practica pedagogică continuă, cuprinsă în ultimii ani de studii, prea restrînsă ca durată, cu evidente deficiențe de organizare. **La universități, bunăoară, durata acestei practici a fost redusă de la 3 la 2 săptămîni.** Se pare că în stabilirea duratei practicii au primat necesitățile de exersare în predarea lecțiilor și nu s-a acordat aceeași atenție angajării studenților în munca educativă, culturală și obștească. **Din cauza reducerii duratei practicii pedagogice continue. Universitatea din București a trebuit să renunțe la inițiativa sa valoroasă de organizare și desfășurare a unei părți din practica pedagogică în mediul rural, adică acolo unde urmează să fie încadrată cea mai mare parte a absolvenților.** Revenirea la 3 săptămîni, dacă nu chiar trecerea la 4 săptămîni ar oferi studenților posibilitatea cunoașterii mai complexe a condițiilor activității școlare, cerință absolut obligatorie pentru un cadru didactic.

Principiul efectuării practicii pe grupe s-a dovedit a fi eficient. Studenții au posibilitatea ca, după un anume program, să participe la lecțiile și activitățile demonstrative ale profesorilor din școlile de cultură generală, fixate pentru acest scop, să analizeze propriile lor lecții de probă, să-și confrunte opiniile etc. Dar din cauza componenței prea mari a acestor grupe, fiecare student participă efectiv la prea puține lecții de probă sau activități educative, nu poate fi îndrumat direct și lucra mai mult cu conducătorul de grupă sau cu profesorul care-l asistă. Se resimte necesitatea ca actuala alcătuire a grupelor de practică, formate din 10—15 studenți, să fie îmbunătățită, reducîndu-se numărul studenților din grupă la maximum 8—10.

În ceea ce privește îndrumarea practicii pedagogice, ale cărei semnificații consider că nu mai au nevoie să fie demonstrate, în prezent, la unele universități (București, Cluj), această sarcină revine catedrelor de metodică și practică pedagogică, special înființate în acest scop. Avantajele acestei metode nu sînt numai de natură organizatorică. Cuprinși într-o catedră de metodică și practică, pedagogii și metodicienii au posibilitatea să-și lărgească într-un cadru prielnic orizontul pregătirii lor, să-și sporească competența în munca pe care o desfășoară cu studenții. **După părerea mea, ar fi necesară înființarea în toate universitățile și în institutele pedagogice cu un număr mai mare de facultăți a catedrelor de metodică și practică pedagogică, încadrate cu personalul didactic corespunzător.** Spun aceasta, deoarece, pentru unele facultăți numărul de asistenți este încă redus față de marele număr de grupe de practică pedagogică.

Această încadrare ar putea fi realizată pe mai multe căi. **Prima** ar fi repartizarea de către facultăți a unor conducători de grupă de practică (conferențiari, lectori sau asistenți) cărora, evident, să li se normeze activitatea desfășurată în practica pedagogică. S-a încercat o asemenea soluție și, putem s-o spunem, n-a dat rezultate prea bune. (La Universitatea din București, de pildă, există puține cadre, la unele facultăți deloc, care să fi lucrat un timp în licee, să aibă experiența muncii în școală, deci să poată da studenților îndrumări valoroase pedagogice și metodice în alcătuirea planului de lecție, în analize de lecții, în întocmirea caracterizării psihopedagogice a elevilor, în munca educativă cu elevii, cu organizațiile de pionieri și U.T.C. etc, etc.), **A doua posibilitate** ar consta în mărirea numărului de asistenți în cadrul catedrelor de metodică și practică pedagogică. Și, în sfîrșit, o a treia soluție — de a încredința această sarcină unor profesori de liceu care să aibă funcția de bază în liceu, dar să fie degrevați de anumite ore pentru a se putea ocupa de practica pedagogică, acordîndu-li-se pentru această activitate de la 1/3 la 1/2 din norma ce-i revine unui asistent. Opinez pentru luarea în discuție îndeosebi a ultimelor două posibilități, evident considerînd și folosirea acelor cadre didactice din învățămîntul superior care îndeplinesc condițiile cerute. Subliniem, de asemenea, necesitatea degrevării de un anumit număr de ore și a celorlalți profesori din școlile de practică pedagogică care, cu toate că nu au în sarcina lor conducerea directă a grupelor de practică, sînt preocupați de o bună pregătire a lecțiilor, a tuturor activităților școlare la care îi au oaspeți pe studenți.

Experiența Universității noastre din București ne-a demonstrat că răspîndirea grupelor de studenți la un număr prea mare de școli de cultură generală fixate pentru practica pedagogică a studenților dăunează procesului de îndrumare și control de către cadrele universitare. De aceea, propun restrîngerea numărului acestor școli. **Foarte nimerită ar fi înființarea unor școli experimentale ale practicii pedagogice.** Fiecărei facultăți sau grup de facultăți cu profiluri înrudite i-ar fi utilă o astfel de școală încadrată cu profesori cu aleasă competență în lucrul cu studenții, dotată cu aparatura științifică modernă, cu laboratoare, materiale didactice audiovizuale, etc. la nivelul științei actuale.

În legătură cu sporirea eficienței practicii pedagogice a studenților vreau să mai aduc în discuție o problemă care se referă la competența cadrelor didactice universitare și ale institutelor pedagogice. Metodicienii sînt deosebit de solicitați. Avînd în vedere că aceștia dau studenților nu numai cunoștințe de specialitate, ci îi învață și „arta de a învăța pe alții", sîntem îndreptățiți să le cerem să-și perfecționeze continuu pregătirea. Apare aici, după mine, **necesitatea înființării sistemului calificării prin doctorat și pentru metodicieni, ca și includerea lor în acțiunea de trimitere la specializare.**

Desigur că sînt multiple aspecte care pot fi studiate în legătură cu continua perfecționare a practicii pedagogice. Aș sublinia, între altele, și faptul că **este necesară elaborarea unui nou regulament de practică pedagogică.** Acesta ar asigura sintetizarea celei mai bune experiențe, stabilizarea celor mai bune soluții în funcție de specialități. De asemenea, ne-ar fi deosebit de utilă o programă generală a practicii pedagogice, programă care ar urma să fie aplicată în funcție de condițiile specifice ale fiecărei instituții de învățămînt superior.

cinema

● **DACII** — cinemascop : PATRIA — 9 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 19 ; 21,15, BUCUREȘTI — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,15 ; 18,45 ; 21, LUCEAFĂRUL — 8 ; 10,15 ; 12,30 ; 15,15 ; 17,45 ; 20, GRIVIȚA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, MELODIA — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21.
● **UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE** : REPUBLICA — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,30 ; 18,45 ; 21.
● **INSPECTORUL DE POLIȚIE** : DOINA (completare **Ritmuri și imagini**) — 14 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45, AURORA (completare **Romanțe aspre**) — 9,30 ; 11,30 ; 13,45 ; 16, VICTORIA (completare **Viile și vinurile României**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45.
● **JUANA GALLO** : CAPITOL — 9,15 ; 11,30 ; 13,45; 16 ; 18,30 ; 21, EXCELSIOR — 9,15 ; 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,30 ; 21, GLORIA — 9,15 ; 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, MODERN — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,30 ; 18,45 ; 21.
● **JANDARMUL DIN SAINT-TROPEZ** — cinemascop : FESTIVAL (completare **Hieroglifele pămîntului**) — 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 : 18,30 ; 21, FEROVIAR — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,15 : 18,30 ; 20,45, FLAMURA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,30.
● **UMBRELELE DIN CHERBOURG** : CENTRAL — 9,30 ; 12,15 ; 15.15 ; 18 ; 20,45.
● **CARTEA DE LA SAN MICHELE** : UNION — 10 ; 15,15 ; 17,45 ; 20,30.
● **PROGRAM PENTRU COPII** : DOINA — 9 ; 10 ; 11,45.
● **VIILE ȘI VINURILE ROMÂNIEI — HIEROGLIFELE PĂMÎNTULUI — EXPOZIȚIA „DEZVOLTAREA ȘTIINȚEI ÎN ROMÂNIA" — DESPRE NOI — NICOLAE LABIȘ — IMPRUDENȚII** : TIMPURI NOI — 9 — 21 în continuare.
● **EVADARE ÎN TĂCERE** : GIULEȘTI (completare **Orizont științific nr. 9**) — 15,30 ; 18 ; 20,30, AURORA (completare **Romanțe aspre**) — 18,15 ; 20,30, RAHOVA (completare **Ultima treaptă**) 10,30 ; 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **MONDO CANE** (ambele serii) : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 9,30 ; 13,45 ; 17 ; 20,15, MUNCA — 10 ; 16 ; 19,30, COLENTINA — 15,30 ; 18,45.
● **MOSHI, MOSHI — ALO, JAPONIA !** : DACIA (completare **Zeii locuiesc în junglă**) — 8,45 — 14,45 în continuare ; 16,45 ; 18,45 ; 21.
● **ÎNTRE DOI** : BUZEȘTI (completare **Zece minute în lumea fluturilor**) — 15,30 : 18 ; 20,30, VICTORIA (completare **Viile și vinurile României**) — 18,15 ; 20,30.
● **OGLINDA CU DOUĂ FEȚE** : BUCEGI (completare **Romanțe aspre**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,45, POPULAR — 16 ; 18,15 ; 20,30.
● **UN MARTOR ÎN ORAȘ** și **CERUL ȘI IADUL** : LUMINA — 9,30 : 15,15 ; 19,15.
● **DIMINEȚILE UNUI BĂIAT CUMINTE** : UNIREA (completare **Orizont științific nr. 8**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **UN MARTOR ÎN ORAȘ** : TOMIS (completare **Zece minute în lumea fluturilor**) — 9 ; 11 ; 13 ; 16.
● **FANTOMA DIN MORISVILLE** : TOMIS (completare **Zece minute în lumea fluturilor**) — 18,15 ; 20,30 ; VOLGA (completare **Orizont științific nr. 9**) — 9,30 ; 11,45 ; 14,15 : 16,30 ; 18,45 ; 21.
● **NU SÎNT DEMN DE TINE** : FLOREASCA (completare **Poveste pe un metru pătrat**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30, ARTA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,45, MIORIȚA — 9,15 ; 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
● **FIDELITATE** : FLOREASCA (completare **Poveste pe un metru pătrat**) — 20,45.
● **EL GRECO** — cinemascop : COTROCENI (completare **În poartă... Iașin !**) — 15,15 ; 18 ; 20,45.
● **ÎNCURCĂTURĂ BLESTEMATĂ** : VITAN (completare **Pe urmele unui reportaj**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **GENTLEMANUL DIN COCODY** — cinemascop : FLACĂRA (completare **Vulpea**) — 12 ; 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **ZILE RECI** : MOȘILOR — 15,30 ; 18 ; 20,30, FERENTARI — 10 ; 12 : 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **LUMEA MINUNATĂ A FRAȚILOR GRIMM** — cinemascop : PROGRESUL — 11,30 ; 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **ZORBA GRECUL** : LIRA — 15.15 ; 18 ; 20,45.
● **NIMENI NU VOIA SĂ MOARĂ** : DRUMUL SĂRII — 11.30 ; 15,30 ; 18 ; 20,30.
● **OLANDEZUL ZBURĂTOR** : VIITORUL (completare **A 6-a sesiune a Marii Adunări Naționale**) — 15,30 ; 18 : 20,30
● **CASA DIN MONTEVIDEO** — cinemascop : PACEA — 11 ; 15,30 : 18 ; 20,30.
● **RÎDEM CU STAN ȘI BRAN** : CRÎNGAȘI (completare **Orașul interzis**) — 15,30 : 17,45 ; 20,15.
● **ACEI OAMENI MINUNAȚI ÎN MAȘINILE LOR ZBURĂTOARE** — cinemascop : COSMOS — 15,30 ; 18 ; 20,30.

puncte de vedere

PERSPECTIVA CONTEMPORANĂ asupra clasicilor

Ion BIBERI

Timpul face o selecție severă în valorile spirituale. Cîți dintre autorii unui secol înfruntă posteritatea și cîte dintre miile de lucrări care au entuziasmat pe contemporani sînt reținute de istoria literară sau artistică ?

Criteriul acestei selecții este alcătuit, fără îndoială, de bogăția de sensuri și de permanențe umane incluse în operele socotite clasice. Opera clasică dă fiecărei înțelegeri și contemplări noi perspective. Miile de cercetători care s-au succedat în lungul secolelor aducînd, fiecare, contribuții la studiul și interpretarea operelor lui Platon, Aristotel, Dante, Shakespeare sau Goethe, nu le-au epuizat încă adîncimea de substanță. Fiecare gînditor sau critic a desprins din aceste opere noi sensuri și implicații ; fiecare secol a adus, în examenul lor, noi incidențe de privire. Operele socotite clasice se definesc, sub acest raport, prin multiplicitatea lor de valori și adîncimea structurii interioare, destinate să ofere hrană spirituală generațiilor succesive.

Fără îndoială, unele din aceste opere au putut avea în lungul timpului momente de eclipsă. În epoca clasicismului literar francez, teatrul shakespearian nu a avut audiența de care s-a bucurat față de contemporani și pe care avea să o recapete, începînd din secolul al XIX-lea, o dată cu romantismul. Vitalitatea operei clasice este măsurată tocmai prin varietatea interpretărilor pe care ea le poate suscita. Bibliografia dantescă, shakespeariană sau goetheană, depășind mii de volume, arată caracterul proteiform al acestor opere, care apar reîmprospătate, prezentînd noi înfățișări, în fiecare epocă. Se stabilesc, astfel, între viziunea unei epoci și semnificațiile operelor clasice, legături variate, care dau acestora din urmă interes artistic și semnificație umană.

Spiritul unei epoci nu rămîne pasiv față de valorile clasice. Acceptarea sau neaderența relativă la adîncimea acestora ajunge la o viziune cuprinzătoare, în care viața spirituală a epocii își afirmă indicele propriu de înțelegere. Opera clasică este îmbogățită, lărgită în semnificațiile ei, cu noi sensuri ; nu este numai o simplă transpunere a spiritului contemporan în lumea de gînd și simboluri a acestor opere, ci o adevărată recreare a operelor în spiritul contemporaneității. Respectînd sensurile majore și adevărurile fundamentale ale operei de artă fiecare generație adîncește și aduce lumini noi în înțelegerea ei. Această interferență dintre spiritul unei epoci și viziunea proprie a contemporaneității alcătuiește unul din aspectele cele mai bogate în semnificații ale vieții culturale.

Cultura umană alcătuiește o unitate în timp. Această unitate este săvîrșită prin perenitatea operelor clasice. Aceste opere nu rămîn însă încremenite într-o structură imuabilă, ci primesc, după fiecare epocă, o diversificare, prin originalitatea viziunilor celor ce le contemplă. Unitatea în timp a valorilor culturale nu rămîne statică. Este, deci, una din sarcinile de seamă ale artiștilor, cercetătorilor și oamenilor de gust ai fiecărei epoci de a contemporaneiza operele clasicilor, aparținînd deopotrivă literaturii universale și naționale. Aceste opere nu trebuie să rămînă simple obiecte de studiu. Ele au avut o viață, o strălucire, o adîncime, aparținînd timpului lor: vor trebui, așadar, **retrăite**, prin referire la aceste coordonate particulare ale trecutului; ele au, însă, prin permanența valorilor culturale pe care le reprezintă și o viață în succesiunea epocilor, care trebuie, de asemenea, cunoscută; dar ele au, mai cu deosebire, o viață actuală, prin aderența la propria noastră epocă și tocmai această reactualizare este sarcina oamenilor de artă și cultură a fiecărui moment istoric.

În cultura noastră, clasicii, marii scriitori și artiști sînt înțeleși în această multiplă perspectivă, de raportare la coordonatele sociale și spirituale care le-au generat opera și care o fac și astăzi actuală. Integrarea lor deopotrivă istoriei literare, dar și contemporaneității, este obligatorie unei cuprinderi științifice. Orice înțelegere unilaterală este limitativă. Opera și personalitatea clasicilor noștri se cer a fi cuprinse în spiritul dinamic al culturii românești, care nu este o realitate statică, ci un proces în permanentă devenire, în care trecutul se integrează în prezent, pregătind viitorul. Numai astfel se va putea cuprinde bogăția de conținut și actualitatea permanentă a acestor scriitori, care au avut pentru fiecare epocă din trecut, și vor avea de bună seamă pentru fiecare generație din viitor, o semnificație particulară. Numai prin această raportare la structura spirituală specifică a timpului nostru, aceste opere se vor impune, prin originalitatea viziunii, și dincolo de hotare : permanența valorilor pe care le reprezintă învinge nu numai timpul, ci își impune tîlcul și altor înțelegeri, străine de viața noastră națională. Asemeni tablourilor unor mari maeștri, care primesc, sub fiecare incidență de lumină și din fiecare loc al privitorului, noi valori, operele clasicilor reprezintă pentru fiecare epocă și pentru fiecare țară a lumii o semnificație particulară, care trebuie să fie raportată la nevoile spirituale ale contemporaneității.

Clasicism înseamnă, în esență, permanență umană, actualitate reîmprospătată pentru fiecare epocă, pentru fiecare popor și pentru fiecare înțelegere, călăuzire.

tv

8,30 — Cum va fi vremea.
8,32 — Întîlnirea de duminică — emisiune pentru femei.
9,15 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar : „Un vis vesel" de Serghei Mihalcov. Interpretează un colectiv al teatrului „Ion Creangă".
10,30 — Emisiune pentru sate. Emisiune cu public în transmisiune directă de la Constanța.
15,30 — Fotbal : Progresul București — Universitatea Cluj. Transmisiune de la stadionul Republicii.
— Aspecte de la Campionatul european de atletism de sală. Transmisie de la Praga.
18,00 — Magazin 111.
19,30 — Telejurnalul de seară.
19,45 — Aventuri de vînătoare.
20,15 — Varietăți de... primăvară. Emisiune de Petre Bărbulescu. Marin Traian și Alexandru Bocăneț.
ÎN PAUZĂ : Struțul — film de desene animate.
22,30 — Telesport.
22,50 — Telejurnalul de noapte.

ARHITECTURA MODERNĂ se înalță numai pe soclul CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

(Urmare din pag. I)

gul străzilor, în favoarea unor compoziții libere. Nu am cercetat însă efectul acțiunii crivățului în condițiile acestei schimbări : bate mai puternic în asemenea ansambluri decît în cîmp deschis sau, dimpotrivă, nu se mai concentrează toată forța lui pe unele străzi, ci se dispersează ? În zonele cu crivăț, trebuie să așezăm clădirile, să compunem ansamblurile la fel ca în cele ferite de el ? Cred că nu. Deocamdată însă, la noi a fost neglijat acest factor, care poate constitui un motiv funcțional de diferențiere a ansamblurilor din diferite regiuni. **Consider că asemenea diferențieri, crearea unei arhitecturi specifice, trebuie să aibă la bază în primul rînd existența reală a unor diferențe obiective și nu să pornească de la căutarea artificială a unor forme.** Astfel, caracteristicile economice ale orașelor Brașov și Galați sînt destul de similare între ele. Totuși, condițiile geografice diferite au creat, la Brașov, alte tradiții decît la Galați. Avînd în vedere, la Brașov, amploarea preocupării populației de a-și petrece timpul liber în munții apropiați, preocupare înlocuită la Galați de activități recreative ce se desfășoară mai mult în perimetrul orașului, îmi pare firesc ca în sistematizarea celor două orașe să apară diferențe sensibile privind nivelul de dotare culturală, sportivă, recreativă. La fel, ar rămîne de cercetat diferențele specifice între felul de viață dintr-un oraș sau altul. Astfel, ca trecător, am avut impresia că locuitorii din Oradea stau mai mult în cofetării și cafenele decît locuitorii altor orașe, unde se acordă preferință berăriilor și bufetelor.

Se cunosc numeroase studii făcute în străinătate cu privire la dimensionarea bucătăriilor locuințelor Unele dintre ele merg pînă la „fotografierea" zilei de lucru a gospodinei, la calcularea kilometrilor pe care-i parcurge zilnic în această încăpere, la încercarea reducerii prin proiectare a distanțelor. Dar nici una dintre aceste lucrări nu este elaborată în condițiile specifice ale bucătăriei românești, ale nivelului nostru de folosire a semipreparatelor.

Desigur, cele de mai sus pot fi privite ca ipoteze. Ele pot fi verificate, confirmate sau infirmate prin cercetări. Dar însuși acest fapt atestă necesitatea și utilitatea unor căutări permanente în problemele funcționalității.

Iată și alte două exemple, care mă fac să cred că în acest domeniu este mult loc pentru cercetare.

Este oare logic ca Centrocoop să prevadă, în medie, pentru fiecare 1 000 de locuitori de la sate, 50 de locuri în unități de alimentație publică, iar Ministerul Comerțului Interior — doar 40 pentru 1 000 de locuitori ai orașelor ? Nu este oare diferența prea mică ? Al doilea exemplu : pentru desfășurarea activităților culturale din orașe se consideră, ca cifră reper, circa 60 de locuri în săli de spectacole (cuprinzînd cinematografe, săli de teatre și de concerte, teatre de păpuși, cluburi) la 1 000 de locuitori, cifră încă neatinsă de nici un oraș al patriei noastre. Cu toate acestea, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă cere ca, la construirea căminelor culturale din sate, indicii de dimensionare să fie de pe acum mai mari decît cei viitori la orașe. Or, este o problemă care merită o cercetare atentă, de concluziile ei depinzînd investiții de multe milioane de lei.

În dezvoltarea unor astfel de cercetări este nevoie de specialiști din multe domenii, cum ar fi sociologi, psihologi, igieniști sau alții, și în mai mică măsură de arhitecți, care însă trebuie să coordoneze, să îndrume echipele complexe de cercetare spre rezolvarea problemelor puse.

★

Cele trei direcții de cercetare, amintite mai sus, problemele **tehnice, funcționale** și **economice**, reprezintă o grupare schematică. În practică, ele se întrepătrund, rezultatele lor se condiționează reciproc. Toate împreună pot fi considerate, în esență, ca **cercetări pentru arhitectură**, în sensul că obiectul cercetării face parte din alte discipline, dar servește arhitecturii. Mai putem vorbi și de cercetări în arhitectură, în sensul căutării unor rezolvări noi, al unor concepții care să anticipeze soluțiile viitoare. În sfîrșit, există și necesitatea unor cercetări **despre** arhitectură, adică de teoria și istoria arhitecturii. Istoria arhitecturii încă nu a depășit faza de culegere a datelor și de descriere a lor comparativă. Ea încă nu a reușit să elucideze legitățile care dirijează evoluția arhitecturii.

În același domeniu, al cercetărilor, consider de o deosebită actualitate definirea specificului în arhitectură. Creația arhitecturală este un fenomen complex, cuprinzînd atît aspecte estetice, cît și tehnice, incluzînd în aceasta din urmă noțiune și problemele funcționale, și cele economice. Dar importanța acordată de persoana arhitectului, avizatorului, sau de reprezentantul beneficiarului uneia sau alteia dintre aceste laturi, are efecte importante: cel care consideră că în calitatea arhitecturii factorul prim este cel estetic, va subordona — conștient sau inconștient — considerentele tehnice, funcționale și economice, în măsură mai mare sau mai mică cerințelor estetice.

Părerea mea este că proiectarea de construcții, arhitectură și sistematizare nu constituie decît momentul de concepție, premergător realizării pe șantier. Desigur, specificul domeniului a făcut ca, pe de o parte, acest moment de concepție să fie foarte amplu, să necesite forțe și cheltuieli deosebit de însemnate. Pe de altă parte, importanța problemelor estetice ale arhitecturii depășește pe cea din domeniul multor altor ramuri ale producției materiale. Consider însă că aceasta nu modifică nicidecum faptul că proiectarea — deci și concepția de arhitectură — nu este un scop în sine, ci doar un prim pas în realizarea unor investiții, adică în realizarea unei producții materiale. De aici rezultă că toate străduințele de îmbunătățire a arhitecturii noastre, de creștere a calității ei, a varietății și expresivității, de creare a amprentei proprii, sau altele deosebit de importante și de actuale trebuie să se desfășoare în cadrul legilor economice obiective care guvernează activitatea de investiții, activitatea economică în general.

teatre

● Teatrul de operă și balet : **SEARĂ VIENEZĂ** — 11, **BAL MASCAT** — 19,30.
● Teatrul de stat de operetă : **LOGODNICUL DIN LUNĂ** — 10,30, **PRINȚESA CIRCULUI** — 19,30 și la Sala Palatului : **SECRETUL LUI MARCO POLO** — 10,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **ÎNȘIR-TE MĂRGĂRITE** — 10, **OAMENI ȘI ȘOARECI** — 15, **RAZVAN ȘI VIDRA** — 20, (sala Studio) : **O FEMEIE CU BANI** — 10, **DINU PĂTURICĂ** — 15, **DOMNII GLEMBAY** — 20.
● Teatrul de Comedie : **CAPUL DE RĂȚOI** — 10,30 ; 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu nr. 1) : **CEZAR ȘI CLEOPATRA** — 10, **MOARTEA LUI DANTON** — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A) : **SFÎNTUL MITICĂ BLAJINU** — 10 ; 19,30, **CANDIDA** — 15.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **ACEST ANIMAL CIUDAT** — 10, **AU FOST ODATĂ... DOUĂ ORFELINE** — 15,30, **HIPNOZA** — 19,30, (sala Studio) : **ANTIGONA ȘI MEDEEA** — 10,30, **ABSENȚA UNUI VIOLONCEL** — 16, **SONET PENTRU O PĂPUȘĂ** — 20.
● Teatrul „Barbu Delavrancea" : **VIFORUL** — 10 ; 20.
● Teatrul Mic : **PETICUL DE CER** și **COCHILII DE MELC** — 10 ; **DOI PE UN BALANSOAR** — 15,30, **SIMPLE COINCIDENȚE** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă" : **NOTA ZERO LA PURTARE** — 11, **CEI TREI MUȘCHETARI** — 19,30.
● Teatrul evreiesc de stat : **MATINEU LITERAR : I. L. PERETZ, POET ȘI DRAMATURG** — 11, **BLAZONUL** — 20.
● Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale" : **CHIRIȚA ÎN IAȘI** și **NĂPASTA** — 10,30 ; 20.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **ELEFĂNȚELUL CURIOS** — 11.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **PARADA REVISTEI** — 11 ; 19,30, (sala Victoria) : **COLIBRI MUSIC-HALL** — 11 ; 19,30.
● Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor : **CU PICIOARELE PE PĂMÎNT** — 20.
● Circul de stat : **INTERNAȚIONAL '67** — 10 ; 16 ; 19,30.

SPORT

România în ambele finale ale „Criteriului mondial" de handbal

Astăzi, la Rotterdam, se dispută finalele „Criteriului mondial" de handbal, rezervat echipelor de tineret. **Selecționatele României sînt prezente în ambele finale.** Echipa masculină a învins în semifinale formația Republicii Federale a Germaniei cu scorul de 22—17 (13—7) și va întîlni în finală reprezentativa Poloniei, care a eliminat-o pe cea a Cehoslovaciei cu 20—11 (8—7).

Finala turneului feminin se va disputa între selecționatele României și Ungariei. Cele două echipe s-au mai întîlnit și în cadrul grupelor preliminarii ; victoria a revenit atunci echipei române cu 10—9.

ALEXANDRA NICOLAU — LIDERĂ ÎN TURNEUL DE LA BELGRAD

După trei runde, în turneul internațional feminin de șah de la Belgrad conduce Alexandra Nicolau cu 3 puncte, urmată de Iovanovici (Iugoslavia), Eretova (Cehoslovacia), Novara (R.D.G.) cu cîte 2 puncte etc.

În runda a treia, jucînd cu piesele negre, **Alexandra Nicolau a învins-o** (într-o variantă a partidei spaniole), în 36 de mutări, pe **Novara (R. D. Germană)**, cu care, înaintea acestei partide, împărțea primul loc în clasament.

Alte rezultate : Belamarici—Timofeeva 1—0 ; Iovanovici—Nedelkovici remiză ; Eretova—Konarkovska remiză. Partidele Asenova—Gaprindașvili, Bilek—Liliak și Zatulovskaia—Heemskerk s-au întrerupt.

Prima partidă de șah între mașini electronice

Prima partidă de șah disputată între două mașini electronice, realizate de specialiști sovietici și americani, s-a încheiat la mutarea a 19-a cu victoria mașinii electronice sovietice.

Iată desfășurarea acestei partide, care marchează un moment interesant în șahul contemporan: alb (U.R.S.S.) — negru (S.U.A.): *1.e4 e5; 2. Cf3 Cc6 ; 3. Cc3 Nc5 ; 4. C : e5 C : e5 ; 5. d4 Nd6 ; 6. d : e5 N : e5 ; 7. f4 N : c3 ; 8. b : c3 Cf6 ; 9. e5 Ce4 ; 10. Dd3 Cc5 ; 11. Dd5 Ce6 ; 12. f5 Cg5 ; 13. h4 f6 ; 14. h : g5 f : g5 ; 15. T : h7 Tf8 ; 16. T : g7 c6 ; 17. Dd6 T : f5 ; 18. Tg8 șah Tf8 ; 19. D : f8 șah și mat.*

Cele două mașini au fost programate de șahiști experimentați ; cea sovietică la Institutul de fizică teoretică și experimentală din Moscova, iar cea americană la Universitatea Stanford din Palo Alto (California).

ÎN COLUMBIA

ȚIRIAC LA A TREIA VICTORIE

Turneul internațional de tenis de la Barranquilla (Columbia) a continuat cu desfășurarea probelor de simplu. În sferturile de finală, jucătorul nostru **Ion Țiriac** l-a învins în trei seturi : 7—5, 6—3, 6—4 **pe iugoslavul Zelko Franulovici.**

Alte rezultate : Tony Roche (Australia)—George Goven (Franța) 6—2, 6—3, 6—0 ; John Newcombe (Australia)—Mark Cox (Anglia) 6—3, 7—5, 6—1 ; Daniel Contet (Franța)—Istvan Gulyas (Ungaria) 6—3, 6—4, 6—3.

La simplu femei, Françoise Durr (Franța) a eliminat-o cu 6—0, 6—0 pe Trudy Groenman (Olanda).

FOTBAL

În meciul interdinamovist bucureștenii au învins cu 2-0

Dinamo București totalizează de ieri 19 puncte și a trecut pe primul loc al clasamentului. Pe această poziție va sta cel puțin pînă azi, către orele 17,30, cînd la Petroșeni se va fi încheiat meciul dintre Universitatea Craiova, lidera ultimelor etape, și Jiul. Firește, în cazul unei victorii craiovene în Valea Jiului, ordinea în partea superioară a clasamentului va rămîne neschimbată.

Ieri după-amiază. pe stadionul propriu din șos. Ștefan cel Mare, dinamoviștii bucureșteni au obținut, cum se și anticipa, victoria asupra piteștenilor. Scorul (2—0) a fost realizat în repriza secundă. Mai întîi, a marcat tînărul Dumitrache, în min. 61. Aflat într-un grup advers, el a șutat prin întoarcere, făcînd inutilă intervenția lui Coman ; mingea a lovit puternic bara transversală și a intrat în poartă. Al doilea gol a fost înscris de Pîrcălab, în ultimele secunde ale partidei.

Aprecierile asupra jocului sînt departe de a fi elogiative ; de partea ambelor tabere s-au comis greșeli nenumărate. Pasele la adversar au fost mai frecvente și... mai precise decît cele la coechipieri, iar șuturile pe poartă — o raritate. Dintre selecționabilii care au evoluat ieri pe stadionul Dinamo, doar Pîrcălab și Ghergheli au corespuns întrucîtva ; dintre ceilalți — Dumitrache. Arbitrul, M. Rotaru (Iași), în nota jocului : confuz, decizii în compensație, plasament defectuos — mereu în traiectoria mingii.

Ce urmăresc jucătorii, mingea sau picioarele adversarului ?

Foto : M. Andreescu

În cîteva rînduri

CEA DE-A DOUA EDIȚIE A CRITERIULUI EUROPEAN DE ATLETISM a început sîmbătă în Palatul sporturilor din Praga. La actuala ediție participă atleți și atlete din 24 de țări, printre care și România. În preliminariile probei feminine de 50 m garduri, Karin Balzer (R. D. Germană) a realizat 7" (acest rezultat egalează cea mai bună performanță mondială). La masculin, italianul Eddy Ottoz a fost cronometrat în 6"4/10 (cea mai bună performanță mondială). Cel mai bun rezultat în calificările probei de săritură în lungime (masculin) a fost realizat de Lynn Davies (Anglia) cu 7,72 m.

Recordmana României, Viorica Viscopoleanu, s-a calificat pentru finala probei de săritură în lungime cu performanța de 6,27 m.

TRAGEREA LA SORȚI A PRIMULUI MECI AL NOII COMPETIȚII DE FOTBAL create de U.E.F.A. pentru echipele de tineret (jucători sub 23 de ani) a hotărît ca echipele Bulgariei și R.D. Germane să-și dispute în meciuri tur-retur (pînă la 15 iunie) „Cupa Challange". În continuare, celelalte echipe înscrise în competiție (printre care și România) au dreptul să provoace pe deținătoarea cupei, respectiv pe cîștigătoarea întîlnirilor Bulgaria—R.D.Germană.

ÎNTÎLNIREA DE LUPTE GRECO-ROMANE R.S.S. BIELORUSĂ—ROMÂNIA, desfășurată la Minsk, s-a terminat cu rezultatul de 5,5—2,5 în favoarea gazdelor. La cat. 57 kg, Ion Baciu l-a întrecut la puncte pe Eduard Faiștein. Simion Popescu, Ion Țăranu și Constantin Bușoiu au terminat la egalitate meciurile cu luptătorii din Bielorusia, iar Stoiciu, Bolocan. Ciorcilă și Pavel au pierdut.

CEA DE-A TREIA ETAPĂ a cursei cicliste „Paris—Nisa", desfășurată între Château Chinon—Saint Etienne (195 km), a revenit belgianului Reybroeck, cronometrat în 5h 22'05". Pe locurile următoare au sosit Godefroot (Belgia) și Janssen (Olanda).

AZI ÎN CAPITALĂ

RUGBI : Progresul—Știința Petroșeni, Dinamo—Farul Constanța, pe stadionul „23 August" (terenul II) începînd de la ora 9,30 ; **Rapid—Rulmentul Bîrlad,** pe stadionul Giulești la ora 11,30.

FOTBAL : Progresul—Universitatea Cluj, pe stadionul „Republicii" la ora 15,30.

GIMNASTICĂ : ultima zi a întrecerilor pentru **„Cupa F.R.G."** (participă sportivi fruntași din Uniunea Sovietică și din țara noastră) — în sala Floreasca, începînd de la ora 17,30.

VOLEI : Construcții—I.C.F., Universitatea—Știința Petroșeni (masculin, B), **Steaua—Progresul Brăila** (masculin, A), **Dinamo—Țesătura Piatra Neamț** (feminin, A) — în sala Dinamo, începînd de la ora 8 ; **C.P.B.—Universitatea Cluj** (feminin, A), **Medicina—Politehnica Iași** (masculin, B), **Rapid—Tractorul Brașov** (masculin, A) — în sala Giulești, începînd de la ora 9.

BASCHET: Constructorul—Universitatea Cluj (feminin, A), în sala Constructorul, de la ora 11 ; **Politehnica—Universitatea Timișoara, Dinamo București—Academia Militară** (masculin, A) — în sala Dinamo, de la ora 17,30.

MANIFESTĂRI CONSACRATE ÎMPLINIRII A 530 DE ANI DE LA RĂSCOALA POPULARĂ DE LA BOBÎLNA

În comunele Crăiești, Rîciu, Miercurea Nirajului, Socol, Subcetate, Lăzărea și Sîncreieni, din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, au avut loc sîmbătă simpozioane consacrate împlinirii a 530 de ani de la răscoala populară de la Bobîlna. Cu acest prilej, cadre didactice universitare, cercetători, scriitori, critici literari au vorbit despre lupta iobagilor români și maghiari împotriva dușmanului comun. Vorbitorii au relevat însemnătatea acestei răscoale populare în lupta împotriva feudalismului.

(Agerpres)

Cronica zilei

Sîmbătă, 11 martie, a plecat la Praga o delegație a Uniunii asociațiilor studenților din România, condusă de tovarășul Mircea Angelescu, președinte al Consiliului U.A.S.R., care va participa la ședința Comitetului Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților.

★

La invitația Ministerului Afacerilor Externe, între 1 și 10 martie țara noastră a fost vizitată de o delegație de ziariști italieni. Din delegație au făcut parte : Gaetano Tumiati (La Stampa), Giovanni Russo (Corriere della Sera), Cesare Zappulli (Il Messagero), Raffaele Uboldi (Il Giorno).

În timpul călătoriei în Republica Socialistă România, ziariștii italieni au vizitat obiective economice și social-culturale din București, Ploiești și Brașov. De asemenea au avut întrevederi la unele ministere și instituții centrale.

(Agerpres)

vremea

Ieri în țară : Vremea a fost frumoasă și călduroasă, cu cerul variabil, mai mult senin după-amiaza. Vîntul a suflat slab. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 5 grade la Mangalia și 23 grade la Moldova Veche. **În București :** Vremea a fost frumoasă și călduroasă, cu cerul mai mult senin după-amiaza. Vîntul a suflat slab. Temperatura maximă a atins 17 grade.

Timpul probabil pentru zilele de 13, 14 și 15 martie. În țară : Vremea va fi ușor instabilă și călduroasă, mai ales la începutul intervalului. Cerul va fi temporar noros. Vor cădea ploi locale și sub formă de averse, însoțite de descărcări electrice. Vînt potrivit, cu intensificări de scurtă durată din sectorul vestic. Temperatura în scădere. Minimele vor fi cuprinse între minus 1 grad și plus 9 grade, iar maximele între 6 și 16 grade. **În București :** Vremea va fi în general călduroasă, dar devine ușor instabilă. Cerul va fi temporar noros. Vor cădea averse de ploaie către sfîrșitul intervalului. Vînt potrivit din vest. Temperatura ușor variabilă.

„UNIVERSALUL" ROMÂNESC LA PORTE DE VERSAILLES

Deși campania electorală pentru cel de-al doilea tur de scrutin se menține în centrul atenției, Parisul nu se dezminte ca centru internațional nici chiar în aceste zile. Salonul agricol, deschis în parcul de expoziții de la Porte de Versailles, care grupează exponate din 27 de țări, atrage un numeros public. Sînt expuse ultimele tipuri de tractoare, mașini de recoltat și de pregătire a solului, echipament agricol, diferite materiale plastice destinate protejării culturilor. Se constată o netă orientare în 1967 spre acele utilaje care asigură mecanizarea totală a muncilor agricole. Mecanizarea își face loc și în domeniul creșterii vitelor. O adăpătoare automată antiger stă alături de mari inovații cum ar fi mașinile de cosit cu lame rotative, celula de stocare și uscare a furajului.

Hala III, pavilionul 96. În acest imens templu al mașinismului agricol întîlnești și produsele uzinei „Tractorul" din Brașov : U 450, 650 și 651. Anul acesta ele fac obiectul unei atenții sporite. În jurul lor roiesc cultivatori, fie din regiunile agricole ale Franței, fie din alte țări occidentale. Masivele U 650 și 651 îi rețin îndelung pe cei mai mulți. Unii urcă la volan, alții cercetează atent motoarele, pipăie cauciucurile enorme. Philippe Macbel, un tînăr agricultor din vestul Franței, iubește pămîntul, ca și tatăl său cu care dă ocol salonului. Pentru el U 650 este bine cunoscut. Îl are deja de anul trecut. „Sînt mulțumit de tractoarele românești — îmi răspunde. Dacă pe ele scrie 65 ele trag în realitate 80 de cai putere Și, pe deasupra, U 650 are o bună adeziune la sol". Nu m-am putut abține să-l întreb pe un agricultor belgian, venit special în Franța pentru salon, de ce stăruie atît în fața lui U 651. Mi-a mărturisit că noul tip este mai finisat, mai prezentabil decît cel cumpărat de el acum un an. Găsește chiar că și cauciucurile sînt mai bune. „La noi în sat, aproape de orașul Hat, sînt vreo 7—8 cetățeni cu tractoare românești. Și alții vor să-și ia universale românești. La noi suprafețele arabile sînt limitate iar tractoarele românești sînt puternice.

Tot mai multe tractoare plecate din Brașov se bucură astăzi de aprecierea agricultorilor Franței, Belgiei și altor țări europene.

Paris, de la corespondentul nostru.

Noile coordonate ale țării lui Andersen

(Urmare din pag. I)

smulgă bucatele. Depărtările lichide, hățișurile vegetale au generat sagasurile — tulburătoarele litanii mitologice ale trecutului încețoșat. Dintr-o asemenea saga — cronica de prin veacul al XII-lea a lui Saxo Grammaticus, descendent din autentic viking — Shakespeare a desprins tragica siluetă a lui Hamlet, a cărui umbră se furișează parcă și în zilele noastre, printre zidurile întunecate ale cetății Helsingoer.

Pe Langelinie, cu privirile brumate de nostalgia celor plecați în larg, Mica Sirenă de bronz, mîngîiată de apele veșnic nepotolite ale mării, scrutează drumurile de apă ale navelor Este simbolul Copenhagăi, bătrînul port al comerțului și al mateloților temerari. Peste drum, în vuiet de macarale, te întîmpină șantierele navale „Burmeister și Wain". Este prelungirea logică a mării. Mica Sirenă s-a născut din înclinarea spre legendă a poporului. Șantierul naval exprimă o cerință a vieții. În muzeul lui am văzut două machete : „Hermod", primul vapor construit de „Burmeister și Wain" încă din 1854. și „Selandia", primul vapor care a trecut oceanul, prin 1912, și care tot de-aici a pornit. O tradiție cu surse seculare și trainice.

La Helsingoer te urmărește obsesiva întrebare hamletiană : „A fi sau a nu fi". Apare firească încadrarea ei aici, în țara cu pămînt sărac, din nisip și argilă. Dar de cum ai ieșit din Copenhaga, ogoarele arate pînă-n marginea șoselei și hlamida veșnic verde a pajiștilor dau peisajului o neașteptată strălucire. Fermele se succed la distanțe mici, cu clădirile lor ca niște vile, cu mașinile lor parcă înșiruite în vitrina unui magazin, cu grajduri ca niște laboratoare. La Favrhol, graficul zilnic m-a informat că vaca Gert a dat 29 litri de lapte, iar Bull 37,7 litri. Mulsul revine instalațiilor electrice, după cum hrana este sarcina unui întreg sistem automatizat. Nici nu s-ar putea altfel : între anii 1950—1960, Danemarca agricolă s-a transformat într-o țară preponderent industrială. În 1950, partea agriculturii în balanța comerțului exterior al țării era de 63 la sută ; în 1964, reprezenta mai puțin de 38 la sută. Întrebării hamletiene danezii i-au răspuns prin voința de a exista.

Țară fără materii prime și fără surse energetice. Agricultura a creat o industrie de prelucrare : fabrici de conserve, de zahăr, de produse lactate, de bere. Produsele lor se află în întreaga lume. Această industrie a cerut echipamente frigorifice și vase special amenajate pentru transportul produselor alimentare. La Naestved am văzut „Nordisk Ventilator Co.", o uzină ultramodernă care înzestrează cu instalații de aer condiționat aproape 20 la sută din flota mondială, dar și locuințe, spitale, școli.

Țară constituită din 600 de insule și o peninsulă : Iutlanda. Pentru a lega peninsula de Fionia, cea mai mare insulă, s-a construit un pod lung de 1 700 metri și larg de 28 metri, cu trei culoare de circulație în ambele sensuri. Peninsula este forfecată de fiorduri, de golfuri. Sub fiordul Liim, lung de 157 kilometri, scafandrii lucrează fără preget. Între Aalborg și Noerresundby, un tunel subacvatic va fi inaugurat în 1969. Va avea o lungime de 25 kilometri.

Țară zdruncinată de cutremurul războiului. Am vizitat întreprinderile de construcții „Larsen și Nielsen" din Glostrup și „Mudulbeton" din Oelstykke, spre vest de Copenhaga. Sînt „fabricile de case" ale Danemarcei. În atelierele moderne se construiesc ziduri întregi, cu uși și ferestre gata instalate. Între 1955—1965, danezii au obținut 38 000 de apartamente noi din elemente prefabricate. Industrializarea construcțiilor se dezvoltă în ritm accelerat. Este cea mai avansată din Europa.

La Odense, în Fionia, milioane de oameni din toate colțurile lumii vin să viziteze căsuța modestă și calmă a lui Andersen, vrăjitorul basmelor de neuitat, creatorul Micii Sirene. Aici mi s-a vorbit despre alte sirene, deloc romantice, care încearcă să cheme duhurile rele ale negurilor. Dar Danemarca eroică din anii ocupației n-a uitat lecția istoriei. Participînd la pactul Atlanticului de nord, ea s-a refuzat totuși stocării de arme nucleare, după cum a respins și proiectul american al forțelor multilaterale. Nu demult s-a propus un referendum semnificativ : cei patru milioane și jumătate de danezi ar urma să se pronunțe asupra rămînerii sau părăsirii N.A.T.O.-ului în 1969.

După traumatismul războiului, în Danemarca a tresărit o nouă conștiință. Ea izvorăște din convingerea pe care primul ministru Otto Krag, vorbind despre rolul țărilor mici pe arena internațională, o formula recent în următoarele cuvinte : „Înțelegîndu-ne mai bine și stabilind legături într-un spirit de respect reciproc... noi putem pava calea pentru o înțelegere și destindere internațională pe care omenirea o dorește în mod arzător". Danemarca își îndreaptă privirile spre alte țări mici dar mari deopotrivă prin contribuția pe care o pot aduce la instaurarea unui climat de destindere și cooperare.

Mă aflam la Copenhaga, într-o zi de 9 aprilie. Tot într-o zi de 9 aprilie asupra Danemarcei s-au abătut ravagiile războiului. Cînd orologiul din turnul primăriei a bătut cele 12 ore ale miezului de zi, întreaga capitală a țării a încremenit. Timp de două minute, traficul a încetat, iar pietonii au rămas în picioare, muți, cu capetele plecate. Era omagiul impresionant al locuitorilor Copenhagăi, adus cu o sobră demnitate eroilor luptei pentru libertate, celor care timp de cinci ani n-au plecat capul, celor care s-au jertfit.

COMENTARIU

„Cercul vicios" rhodesian

Sistematic, guvernul rasist rhodesian adoptă măsuri pentru a se distanța de Anglia și sfera ei de influență. Abandonarea recentă de către regimul de la Salisbury a sistemului taxelor vamale preferențiale, existent între țările Commonwealthului, constituie doar una din măsurile luate în ultimul timp, care, în concepția politicienilor acestui regim, poate asigura Rhodesiei mai multă libertate de acțiune, economică și politică în cadrul orientării „independente" proclamată cu 16 luni în urmă. Această măsură a fost interpretată de comentatorii politici ca o ieșire „de facto" a Rhodesiei din organizația patronată de Londra. Sistemul taxei vamale unice adoptat în schimb de Rhodesia față de toate țările dispuse să întrețină relații comerciale cu regimul lui Smith nu afectează totuși raporturile comerciale rhodesiene deosebit de active cu Republica Sud-Africană, Portugalia și coloniile acesteia.

Departe de a urmări doar o simplă slăbire a chingilor economice engleze, prin măsurile vamale amintite, guvernul Smith urmărește de fapt anihilarea ultimelor rămășițe ale controlului politic asupra Rhodesiei.

În fața acestui proces, unele cercuri londoneze par liniștite ; pentru că, spun unii, în Cecil Square — centrul capitalei rhodesiene — flutură încă steagul englez, iar întrunirile publice încep cu tradiționalul „God Save the Queen" (imnul național britanic). Aparent, deci, nu s-a schimbat nimic. Dar procesul de distanțare a Rhodesiei de metropolă este un fenomen început cu mulți ani în urmă și evoluția lui amintește, prin succesiunea evenimentelor, de crearea statului rasist sud-african. La fel ca și acolo, a avut loc mai întîi o „pregătire psihologică" în vederea creării unor condiții propice pentru o astfel de evoluție. În legătură cu aceasta, unele ziare evocă primele ipoteze vînturate cu mulți ani în urmă asupra ruinelor Marelui Zimbabwe — o străveche construcție africană descoperită pe teritoriul Rhodesiei. Pornind de la ideea colonialistă a „supremației albe" și, în același timp, încercînd să acrediteze teza falsă a „incapacității de a crea" a băștinașilor, pseudosavanți au emis o serie de ipoteze asupra acestor ruine potrivit cărora proveniența lor ar fi de natură feniciană sau chiar romană. Alții, care nu puteau tăgădui pecetea africană a relicvelor, s-au situat pe poziții tot atît de reacționare, susținînd că băștinașii au lucrat după planurile și sub îndrumarea unor „ființe superioare". Profesorul Cyde Mitchell de la Universitatea din Manchester, care și-a petrecut 10 ani în Rhodesia, sublinia că disputa arheologică a căpătat cu timpul un pronunțat caracter politic. Dar argumentele zdrobitoare ale savanților, care, respectînd adevărul științific, au infirmat ipotezele reacționare, n-au fost luate în considerare de către unii profesori de la Universitatea din Salisbury. Scopul urmărit s-a vădit cu claritate : inocularea germenilor rasismului tinerei generații de origine europeană crescută în Rhodesia, în vederea perpetuării vechilor rînduieli colonialiste.

Anul 1934 a constituit începutul introducerii legislației rasiste la sud de Zambezi, stabilindu-se o adevărată barieră de culoare în industrie. Africanilor le-a fost interzisă organizarea în sindicate, iar salariul lor a fost limitat la 10 la sută din cel al muncitorilor de origine europeană. Paravanul care a permis adoptarea acestor legi a fost „autonomia internă".

Dat fiind că o treime din cei 220 000 de albi existenți în Rhodesia proveneau din Africa de Sud, rasiștii din rîndurile acestora au urmărit sistematic crearea unui stat al lor, au dus o politică similară cu cea promovată de omologii lor de la sud de fluviul Limpopo. În acest scop, o dată cu crearea unei economii care, așa cum o dovedesc faptele, poate supraviețui în ciuda embargoului englez, s-au adoptat o serie de legi menite să limiteze controlul englez asupra Rhodesiei. Fără a le înșirui pe toate, este suficient să amintim că, în baza Constituției adoptată în 1961 la Londra, s-au consfințit în fapt privilegiile economice și politice ale rasiștilor. Aceștia au reușit atunci să-și impună punctul de vedere, obținînd ca în parlamentul de la Salisbury albii să dețină nu mai puțin de 45 din cele 60 de mandate. Așa încît, în baza constituției amintite, adevărații reprezentanți ai poporului african au fost de fapt excluși din viața politică a țării, mulți dintre ei fiind chiar întemnițați. Cele două mari partide din Rhodesia — Uniunea africană a poporului Zimbabwe (ZAPU) și Uniunea națională africană Zimbabwe (ZANU) au fost interzise. Protestul formal ce s-a făcut auzit de la Londra a fost interpretat la Salisbury ca „un amestec în treburile rhodesiene", ca de altfel și opoziția guvernului britanic față de simulacrul de referendum care a precedat proclamarea unilaterală a „independenței".

În același timp, poziția echivocă și jumătățile de măsură luate de Londra n-au făcut decît să-i încurajeze pe Smith și adepții săi să întreprindă noi pași pe calea desprinderii de Anglia. În cele din urmă, instituirea „stării excepționale" și actul de la 11 noiembrie 1965 au demonstrat că Anglia scăpase din mîini frînele rhodesiene.

Noua criză politică manifestată de astădată deschis între Londra și Salisbury a dat loc la multe situații apreciate ca paradoxale. În Consiliul de Securitate, care a examinat situația din Rhodesia, delegatul Mauritaniei a formulat o întrebare care a fost reluată apoi în repetate rînduri : care este explicația că Anglia, care a trimis de multe ori în coloniile sale trupe pentru a reprima tot felul de „rebeliuni" — de fapt mișcările de eliberare — în cazul rebeliunii fățișe a rasiștilor de la Salisbury a manifestat atîta pasivitate ? Un studiu al Ministerului Apărării al Angliei încerca să demonstreze că trupele britanice n-ar fi în stare să intervină în Rhodesia, deoarece armata acesteia și în primul rînd „colonii înarmați" ar riposta cu vehemență, ceea ce ar duce la... vărsări de sînge. Se pune întrebarea : de ce același argument „umanitar", al evitării vărsărilor de sînge, nu este folosit în legătură cu Adenul sau alte teritorii controlate de Anglia ? Adevăratele cauze trebuie căutate deci în altă parte și — cum arată unii comentatori — în primul rînd în interesul marilor monopoluri britanice de a nu-și pierde pozițiile în Rhodesia, precum și în Republica Sud-Africană.

Potrivit unor date, cercurile financiare din City au investit la sud de Zambezi fabuloasa sumă de un miliard de lire sterline. Faptul nu-i surprinzător dacă ținem seama că această regiune deține 90 la sută din producția de diamante a lumii capitaliste, 70 la sută din producția de aur. Tot din această regiune se extrag anual 6 000 tone oxid de uraniu, distribuite între Anglia și S.U.A. Rezervele de minereu de fier ating cifre astronomice — 2 000 miliarde de tone, iar cele de cărbune — aproximativ 70 de miliarde.

Aceste fapte oferă și explicația prudenței și oscilațiilor londoneze în legătură cu Rhodesia. În contextul de mai sus, embargoul petrolier instituit de Anglia după proclamarea unilaterală a „independenței" Rhodesiei a apărut ca o sancțiune menită a nu produce în economia rhodesiană perturbații deosebite. Aceasta cu atît mai mult, cu cît, dată fiind împletirea intereselor economice și politice rhodesiano—sud-africane din acel moment, Pretoria a început să asigure Rhodesiei cantitățile de petrol pe care nu le mai livra Anglia. Pretoria a anihilat cu ușurință și alte „sancțiuni" engleze. Ineficientul embargo britanic a fost urmat de încă o măsură a Londrei care a trecut de la nerecunoașterea „sub nici o formă a regimului rebel" la... negocieri în vederea „readucerii sale la legalitate". Chiar și o analiză superficială a motivelor care au dus la negocierile dintre Londra și Salisbury, sublinia revista „Jeune Afrique", arată că aceste convorbiri nu au avut alt rezultat decît o recunoaștere ocolită a regimului lui Smith. Ridicarea problemei rhodesiene în fața O.N.U. a constituit o perdea de fum, de vreme ce Londra s-a opus adoptării unei rezoluții categorice care să țintească spre răsturnarea regimului rasist. „Sancțiunile economice" împotriva Rhodesiei, propuse de Anglia și la care au aderat în prezent peste 70 de state nu sînt de natură să modifice datele politice ale problemei rhodesiene. Ca într-un cerc vicios, produsele rhodesiene trec în R.S.A. și de acolo pe piețele occidentale, iar în sens invers se scurg cele de care are nevoie Rhodesia.

Mulți observatori, punînd întrebarea dacă este posibilă ruperea acestui cerc vicios, arată că există în acest sens două căi : una, prin instituirea unui embargo și asupra R.S.A., ceea ce pare însă puțin probabil date fiind marile interese ale monopolurilor occidentale în Africa de Sud. Cea de a doua soluție o oferă însăși atitudinea poporului Rhodesiei. Este vorba de creșterea continuă a împotrivirii interne față de politica regimului Smith, în ciuda măsurilor represive ale acestuia. Iar această împotrivire, unanimă în rîndurile populației africane, cuprinde și anumite cercuri ale populației de origine europeană. Ziarul „Sunday Mail", care apare la Salisbury, relata că recent au avut loc acțiuni secrete de creare a unui nou partid politic, opus partidului lui Smith. La acesta ar fi aderat unii oameni de afaceri și liber profesioniști influenți, care acceptă crearea unui guvern cu participarea africanilor. De asemenea, în rîndul intelectualilor rhodesieni de origine europeană se manifestă tot mai pregnant dorința de a se ajunge la o colaborare cu partidele africane în vederea înlăturării echipei lui Smith, care pentru a-și menține controlul, limitează tot mai mult libertățile politice ale întregii populații. Profesorul John Andrew Couradie de la Universitatea din Salisbury, condamnat recent, constituie doar unul dintre cazurile cele mai semnificative. Paralel cu acest curent în plină dezvoltare, pe teritoriul Rhodesiei se desfășoară o mișcare de partizani care produce tot mai multă îngrijorare căpeteniilor rasiste. Această luptă se bucură de sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de pace și progres social. La recenta sesiune ministerială a Organizației Unității Africane, care a discutat și aspecte legate de problema rhodesiană, s-a hotărît ca țările africane să sprijine mai intens lupta patrioților din Rhodesia împotriva regimului de la Salisbury. După cum au declarat reprezentanții poporului Zimbabwe, această luptă nu va înceta pînă cînd țara nu va obține o independență reală.

Augustin BUMBAC

viaţa internaţională

AZI, AL DOILEA TUR DE SCRUTIN

Alegătorii francezi se prezintă azi pentru a doua oară la urne în scopul de a-i alege pe deputaţii viitoarei Adunări Naţionale. Campania electorală s-a încheiat vineri seara odată cu ultima intervenţie, la posturile de radio şi televiziune, a liderilor principalelor formaţiuni politice. Azi se va vota doar în 405 circumscripţii electorale aflate în balotaj; după cum s-a anunţat, la primul tur de scrutin de duminica trecută, au fost aleşi cu majoritate absolută 81 de deputaţi. De data aceasta va fi declarat ales candidatul care va întruni doar o majoritate simplă.

Pentru al doilea tur, din cei 2 190 de candidaţi iniţiali au mai rămas în competiţie 873. Aceasta se explică prin faptul că unii au fost aleşi la primul tur, cei care nu au întrunit atunci 10 la sută din voturile exprimate au fost eliminaţi, iar, ulterior, listele au fost simplificate, ca urmare a retragerilor şi renunţărilor reciproce efectuate de diferite partide şi grupări politice.

Dacă la primul tur fiecare formaţiune a luptat pentru un număr de voturi cît mai mare în fiecare circumscripţie, acum lupta se duce, pe plan naţional, pentru cît mai multe mandate. Un rol determinant îl au de aceea retragerile şi renunţările reciproce de candidaţi între diversele partide efectuate săptămîna aceasta. S-au produs o serie de regrupări, avînd ca rezultat o polarizare a forţelor politice ce se înfruntă azi la urne, aspect apreciat de presa pariziană ca o trăsătură esenţială a scrutinului. Dacă la primul tur au participat la competiţie patru formaţiuni politice, acum pe eşichierul politic din majoritatea circumscripţiilor se înfruntă două tabere : pe de o parte grupările celei de-a V-a Republici, iar pe de alta coaliţia stîngii. Astfel, candidaţii grupărilor celei de-a V-a Republici îşi vor disputa locul cu candidaţii P.C. Francez în 125 de circumscripţii, cu ai Federaţiei de stînga — în 144, iar cu cei ai centrului democratic doar în 20.

Elementul nou al celui de-al doilea tur îl constituie faptul că stînga prezintă o listă unică. Ziarul „l'Humanité" sublinia că „după mulţi ani s-a realizat o candidatură unică a partidelor de stînga într-o foarte mare majoritate a circumscripţiilor". La rîndul său, „Le Monde" arată că acordul stîngii „este un frumos succes pentru cei aliaţi". Într-adevăr, pentru prima oară candidatura unică de stînga este realizată în 372 de circumscripţii. „Opoziţia principală, relevă la rîndul său „Combat", nu este alta decît stînga unită", care prezintă cîte un candidat unic aproape în toate circumscripţiile în balotaj. După cum se ştie, la 5 martie comuniştii au obţinut cinci milioane de voturi, adică un milion în plus faţă de alegerile din 1962. Faţă de candidaţii celei de-a V-a Republici, partidele de stînga au cîştigat un plus de 1 300 000 de voturi.

Votarea se încheie azi, la orele 20. Rezultatele definitive vor fi cunoscute în cursul zilei de luni.

Al. GHEORGHIU

corespondenţă din Paris

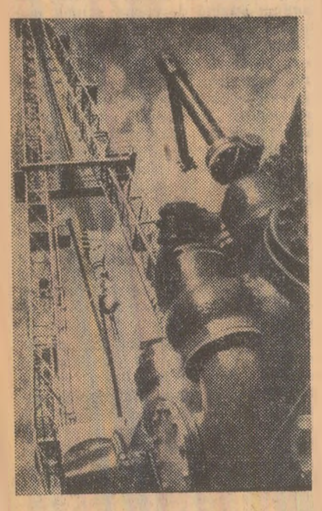

La tîrgul internaţional de primăvară de la Leipzig au fost acordate medalii celor mai bune produse prezentate la actuala ediţie. Instalaţia românească de foraj „F-200" (pe care o vedeţi în fotografie) a fost distinsă cu o medalie de aur

NOI PAŞI PE CALEA ESCALADĂRII RĂZBOIULUI DIN VIETNAM

Aviaţia S.U.A. a bombardat complexe siderurgice în R. D. Vietnam

HANOI 11 (Agerpres). — Simbătă, Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicităţii o declaraţie în care denunţă atacurile lansate de aviaţia S.U.A. împotriva unor centre industriale ale ţării. În zilele de 10 şi 11 martie, de pildă, au fost bombardate complexele siderurgice din oraşele Thai Nguyen şi Hong Gai. Au fost, de asemenea, bombardate o serie de întreprinderi industriale din provinciile Quang Binh şi Ha Bac, precum şi zone populate din împrejurimile şi chiar din portul Haifong. Aceste bombardamente s-au soldat cu numeroase victime omeneşti şi cu mari pagube materiale.

Împotriva bombardării obiectivelor economice şi zonelor populate ale R. D. Vietnam a protestat la rîndul ei şi misiunea de legătură a Înaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze. Într-o scrisoare adresată Comisiei internaţionale de supraveghere şi control în Vietnam, Misiunea de legătură arată că aceste bombardamente constituie, alături de cele lansate de artileria şi navele americane şi de minarea rîurilor nord-vietnameze, noi paşi făcuţi pe calea escaladării acţiunilor militare împotriva R. D. Vietnam.

Cerere de încetare a bombardamentelor în parlamentul Belgiei

BRUXELLES 11 (Agerpres). — Victor Larock, preşedintele grupului parlamentar socialist, luînd cuvîntul în parlamentul belgian în cadrul dezbaterilor privind bugetul Ministerului Afacerilor Externe, a subliniat necesitatea încetării bombardamentelor americane asupra teritoriului Republicii Democrate Vietnam.

Cuvîntarea electorală a lui L. Brejnev

MOSCOVA 11 (Agerpres). — Duminică, în R.S.F.S.R. şi în alte opt republici unionale se desfăşoară alegerile în Sovietele Supreme şi în Sovietele locale de deputaţi ai oamenilor muncii. În celelalte şase republici unionale alegerile în soviete au fost fixate pentru data de 19 martie.

★

MOSCOVA 11. Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite : În Sala Congreselor din Kremlin, Leonid Brejnev, secretar general al P.C.U.S., s-a întîlnit cu alegătorii din circumscripţia electorală Bauman din Moscova, unde candidează la alegerile din 12 martie în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R.

În prima parte a cuvîntării rostite în faţa alegătorilor, Leonid Brejnev s-a ocupat de politica internă a P.C.U.S. şi, în special, de măsurile luate în vederea îmbunătăţirii nivelului de trai al populaţiei. El a amintit că în ultimii ani a fost majorat salariul la 20 milioane de lucrători din ramurile care se ocupă cu deservirea populaţiei, a fost introdus un sistem de pensionare a colhoznicilor, au fost majorate pensiile minime de invaliditate, au fost reduse preţurile la unele mărfuri. În anii 1965—1966, venitul real pe cap de locuitor a crescut în medie cu 6,5 la sută. Salariul mediu al muncitorilor şi funcţionarilor a fost majorat în ultimii doi ani cu aproximativ 5 la sută pe an. Volumul mărfurilor vîndute populaţiei a crescut în acest timp cu aproape 20 la sută. În prezent, C.C. al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri examinează un plan de noi măsuri în vederea creşterii nivelului de trai al poporului sovietic, în special în vederea majorării în continuare a salariilor categoriilor de lucrători cu salarii mici. Încă în cursul acestui an, vor trece la săptămîna de lucru de cinci zile, cu două zile libere, toţi muncitorii şi funcţionarii din întreprinderile şi instituţiile unde această trecere este practic realizabilă, menţinîndu-se însă la nivelul actual numărul orelor de lucru pe săptămînă.

Leonid Brejnev a subliniat, de asemenea, că P.C.U.S. manifestă o preocupare permanentă faţă de dezvoltarea democraţiei socialiste. În această ordine de idei el a menţionat recenta hotărîre a Comitetului Central cu privire la îmbunătăţirea activităţii celei mai largi verigi a organelor locale ale puterii de stat — sovietele comunale şi săteşti de deputaţi — ceea ce va duce la o intensificare a activităţii acestora.

Secretarul general al C.C. al P.C.U.S. a abordat apoi o serie de probleme ale vieţii internaţionale şi politicii externe a U.R.S.S. El a relevat complexitatea situaţiei actuale din lume, precum şi creşterea încordării datorită activizării forţelor agresive imperialiste. Continuă să atragă atenţia situaţia din Asia de sud-est — a spus vorbitorul — unde imperialiştii americani duc un război agresiv împotriva poporului vietnamez iubitor de pace. Deşi guvernul R. D. Vietnam a arătat limpede calea care poate face posibile tratativele cu S.U.A., acestea au intensificat acţiunile militare împotriva Vietnamului. Vorbitorul a menţionat, de asemenea, că în ultimii ani s-a accentuat năzuinţa majorităţii ţărilor europene spre slăbirea încordării, spre stabilirea unor relaţii paşnice de bună vecinătate între ele, este tot mai bine înţeles faptul că Europa poate şi trebuie să rezolve prin forţe proprii problemele securităţii ei.

Vizita ministrului comerţului exterior în Suedia

STOCKHOLM 11 (Agerpres). — Delegaţia română condusă de Gheorghe Cioară, ministrul comerţului exterior, a vizitat uzinele Asea din Västeras, specializate în construcţia de utilaje energetice şi electrotehnice, care au furnizat ţării noastre licenţa pentru fabricarea locomotivelor electrice.

Delegaţia a vizitat, de asemenea, firma Bolinder-Munktell din cadrul grupului Volvo, firmă specializată în construcţia de autovehicule grele, echipament forestier şi maşini agricole.

În seara zilei de 10 martie, Eduard Mezincescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Suedia, a oferit în saloanele ambasadei o recepţie în cinstea ministrului comerţului exterior, Gheorghe Cioară. Au participat Gunnar Lange, ministrul comerţului şi industriei al Suediei, G. Von Sydow, secretar general de stat, precum şi reprezentanţi ai unor mari firme şi bănci din Suedia.

Comunicatul comun iugoslavo-turc

BELGRAD 11 (Agerpres). — Simbătă a fost publicat, concomitent la Belgrad şi Ankara, comunicatul comun cu privire la vizita oficială întreprinsă în Iugoslavia între 6 şi 11 martie de ministrul afacerilor externe al Turciei, Ihsan Sabri Caglayangil. În comunicat se arată că în cursul convorbirilor avute de Caglayangil cu secretarul de stat pentru afaceri externe al R.S.F. Iugoslavia, Marko Nikezici, a avut loc un larg schimb de păreri referitor la situaţia internaţională şi la relaţiile bilaterale.

Cei doi miniştri de externe au subliniat necesitatea ca toate ţările Peninsulei Balcanice să contribuie la consolidarea păcii în această regiune a lumii, exprimînd, totodată, hotărîrea guvernelor ţărilor lor de a sprijini orice efort îndreptat în această direcţie. „Consolidarea păcii în această regiune serveşte, în acelaşi timp, cauza păcii mondiale" — au declarat ei.

Examinînd problema dezarmării, cei doi miniştri şi-au exprimat adeziunea la ideea realizării sub control internaţional a dezarmării generale şi totale şi s-au pronunţat pentru încetarea cursei înarmării, pentru pace şi securitate internaţională.

Caglayangil şi Nikezici şi-au exprimat satisfacţia în legătură cu dezvoltarea favorabilă a relaţiilor bilaterale dintre Iugoslavia şi Turcia.

★

SOFIA 11 (Agerpres). —Simbătă s-a încheiat vizita la Sofia a adjunctului secretarului de stat pentru afacerile externe al R. S. F. Iugoslavia, Dimce Belovski, care a avut convorbiri cu ministrul de externe al R. P. Bulgaria, Ivan Başev. Cu acest prilej, ei au examinat probleme legate de situaţia actuală din Europa şi posibilităţile existente în vederea extinderii colaborării în această regiune a lumii. Au fost, de asemenea, discutate probleme de interes comun, subliniindu-se dorinţa celor două părţi pentru dezvoltarea în continuare a colaborării iugoslavo-bulgare.

EŞECUL TRATATIVELOR ANGLO-MALTEZE

LONDRA 11 (Agerpres). — Tratativele anglo-malteze întrerupte de cîteva ori şi reluate apoi în încercarea de a găsi o soluţie actualei crize intervenite între cele două ţări, au eşuat în urma ultimei întrevederi care a avut loc la 10 martie, după cum a anunţat în Camera Comunelor P. G. Walker, conducătorul delegaţiei britanice la tratative.

Primul ministru maltez, Borg Olivier a declarat ziariştilor că încercarea de ultimă oră a primului ministru Harold Wilson de a impulsiona tratativele nu a dat roade. Premierul maltez nu a specificat ce măsuri intenţionează să adopte guvernul său în urma situaţiei create.

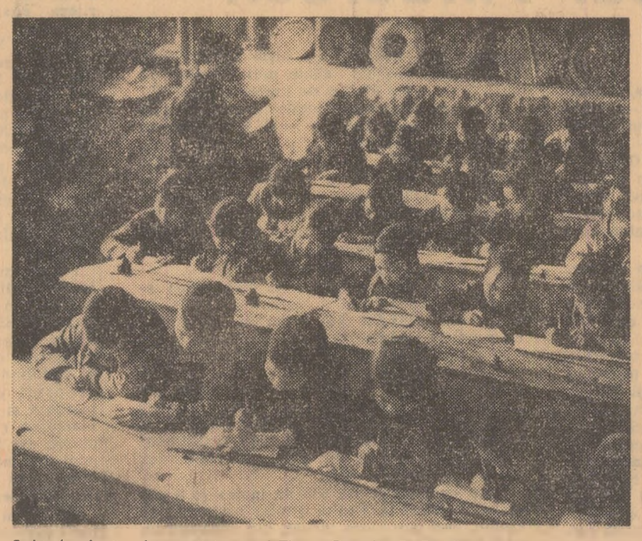

Sală de clasă subterană în satul Tiung Gia din R. D. Vietnam. Este şi acesta un front de luptă împotriva bombardamentelor aeriene ale S.U.A. !

Arestarea secretarului politic al C. C. al P. C. din Columbia

BOGOTA 11 (Agerpres). — Poliţia din Bogota a arestat vineri seara pe secretarul politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Columbia, Gilberto Vieira. Locuinţa sa a fost percheziţionată. În aceeaşi zi au fost arestaţi alţi şase membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist din Columbia.

O hartă a longevităţii

BAKU 11 (Agerpres). — 10 la sută din populaţia R.S.S. Azerbaidjene sînt oameni în vîrstă de peste 80 de ani. La 10 000 de locuitori, în R.S.S. Azerbaidjană revin 84 de persoane care au împlinit un secol. Un grup de fiziologi au alcătuit o originală hartă a repartizării pe zone geografice a acestor persoane. Cu cît se apropie de zonele de munte, cifrele de pe hartă cresc considerabil. La o înălţime de peste 2 000 metri, în satul Barzavu, trăieşte cel mai bătrîn locuitor al planetei noastre, Şirali Mislimov, care a împlinit 162 de ani.

CIUDAD DE MEXICO. — Maria Teresa Lopez de Sepulvedo, o femeie din Ciudad de Mexico, în vîrstă de 21 de ani, a născut prematur vineri seara, într-o clinică particulară din acest oraş, opt copii gemeni, patru băieţi şi patru fete. Cel mai mare dintre ei cîntărea 540 grame şi măsura 20 de centimetri, ceilalţi avînd greutăţi şi dimensiuni aproximativ asemănătoare. Nici unul din noii născuţi nu a supraviţuit, ultimul a murit la 14 ore de la naştere.

■ MUNCHEN. Aici s-a deschis tradiţionalul tîrg meşteşugăresc la care participă în acest an peste 3 300 firme din 49 ţări. Ţara noastră este prezentă pentru a doua oară la această manifestare cu un stand în care sînt expuse produse de artizanat. În prima zi standul românesc a fost vizitat de primul ministru al Bavariei, Alfons Goppel, şi de ministrul economiei şi al transporturilor, dr. Otto Schedl.

■ REYKJAVIK. O rezoluţie adoptată la Conferinţa naţională a „Organizaţiei adversarilor ocupaţiei Islandei", cere retragerea trupelor americane şi lichidarea bazelor militare străine aflate pe teritoriul Islandei, întrucît prezenţa acestora prezintă o serioasă primejdie pentru ţară.

■ TOKIO. Partidul Comunist şi Partidul Socialist din Japonia au încheiat un acord cu privire la sprijinirea unui candidat unic la alegerile pentru postul de guvernator al oraşului Tokio.

■ JOHANNESBURG. Pe străzile capitalei Republicii Sud-Africane au avut loc în ultimele zile puternice demonstraţii de protest împotriva poliţiei de apartheid. Organizaţiile democratice s-au pronunţat împotriva proiectelor de lege, care se dezbat în parlamentul R.S.A., privind crearea de lagăre de muncă forţată pentru tinerii de culoare.

■ GENEVA. Între 28—31 mai, sub egida societăţii „Investors Overseas Services", va avea loc la Geneva un simpozion asupra problemelor asigurării păcii şi înţelegerii între popoare. În cadrul simpozionului, la care au fost invitate aproximativ 300 de personalităţi politice şi culturale din toate continentele, vor fi dezbătute diferite aspecte ale unor probleme legate de coexistenţa paşnică şi relaţiile Est-Vest.

■ LONDRA. Între 1 şi 10 martie, la Londra s-au desfăşurat convorbirile dintre delegaţiile comerciale ale Marii Britanii şi R. P. Bulgaria care s-au încheiat cu semnarea unui protocol cu privire la schimbul de mărfuri dintre cele două ţări pe perioada 1 aprilie 1967 — 31 martie 1968. Protocolul prevede o sporire cu 12 la sută a volumului schimbului de mărfuri faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut.

■ SAN SALVADOR. Colonelul Fidel Sanchez Hernandez a fost proclamat vineri preşedintele ales al statului Salvador.

■ RABAT. S-a anunţat că regele Hassan al II-lea a remaniat cabinetul Marocului. În urma remanierii, Mohamed Cherkaoui, pînă în prezent ministru de externe, a fost numit ministru al Apărării Naţionale în locul lui Mahjoubi Aherdane, care a demisionat vineri. Ca ministru de Externe a fost numit Ahmed Laraki, fost ambasador al Marocului în Statele Unite.

O mărturie revelatoare la Dallas

DALLAS 11 (Agerpres). — Ramon Cummings, fost şofer de taxi din Dallas (Texas), a confirmat vineri în faţa ziariştilor că a transportat pe Lee Harvey Oswald, asasinul presupus al preşedintelui Kennedy, la cabaretul lui Jack Ruby, la începutul anului 1963. El a precizat că Oswald era însoţit de David Ferrie, decedat recent la New Orleans în circumstanţe misterioase, şi de o altă persoană în vîrstă pe care nu a putut-o identifica.

Răspunzînd la întrebările ziariştilor, Cummings a declarat că nu a vorbit în trecut despre aceasta, deoarece îi era teamă pentru viaţa lui şi a familiei sale. Acum, a spus el, nu mai îmi este teamă. „Sînt capabil să am grijă singur de mine". Martorul a indicat că îşi aminteşte foarte bine de Oswald, deoarece îl mai transportase o dată cu taxiul lui şi, pe drum, au stat mult de vorbă despre perioada petrecută în armată. Cummings a anunţat că va pleca la New Orleans, unde va depune mărturie în faţa Marelui juriu care a început audieri în legătură cu acuzaţiile procurorului Jim Garrison, privind existenţa unui complot vizînd asasinarea preşedintele Kennedy. El a afirmat, totodată, că este dispus să se supună unui examen cu ajutorul aparatului de detectat minciuni.

BRAZILIA

Se preconizează o nouă grupare politică

SAO PAULO 11 (Agerpres). — Fostul guvernator al statului Guanabara, Carlos Lacerda, a anunţat vineri la Sao Paulo, metropola industrială a Braziliei, intenţia sa de a realiza o apropiere de curentele politice de stînga. El a afirmat că ar dori o coaliţie denumită „Frontul amplu" al muncitorilor, conducătorilor sindicatelor şi studenţilor. Lacerda a recunoscut că ceste categorii sociale s-au plas în avangarda stîngii active brazi liene. În acest fel, subliniază agenţia France Presse, preluarea puterii la 15 martie de către mareşalul Costa e Silva, prin instalarea lui în postul de preşedinte al Braziliei, va coincide cu naşterea „Frontului amplu" pe care Lacerda intenţionează să-l realizeze în alianţă cu fostul preşedinte, Juscelino Kubitschek, şi care, pe baza unui larg sprijin popular, va constitui „un adevărat arbitru al politicii naţionale". Această coaliţie ar trebui, după Lacerda, să devină în viitor un mare partid popular de centru-stînga care să se situeze între actuala majoritate reprezentată de partidul de guvernămînt „Arena" (Alianţa pentru renovare naţională) şi minoritatea din opoziţie, formată de Mişcarea democratică braziliană (M.D.B.). În acelaşi timp, partizanii lui Juscelino Kubitschek au anunţat că fostul preşedinte ar putea să-şi întrerupă „exilul voluntar" în Portugalia şi să se întoarcă în Brazilia la cîteva zile după ce Costa e Silva va primi investitura.

SITUAŢIA DIN NIGERIA

LAGOS 11 (Agerpres). — Reuniunea şefilor militari nigerieni întruniţi în apropierea oraşului Benin şi-a încheiat lucrările consacrate examinării situaţiei din Nigeria, ca urmare a avertismentului locotenent-colonelului Ojukwu Odumegwu, guvernator al Provinciei Orientale, că va părăsi Federaţia Nigeriei dacă guvernul central nu va da publicităţii hotărîrile adoptate la consfătuirea de la Aburi (Ghana). Într-un comunicat oficial dat publicităţii se arată că participanţii au adoptat, cu unele modificări, rezoluţiile conferinţei de la Aburi, urmînd ca ele să fie publicate la sfîrşitul săptămînii viitoare.

În cursul zilei de sîmbătă, după cum anunţă agenţia France Presse, în oraşul Aba din provincia orientală a Nigeriei, zeci de mii de persoane au manifestat în sprijinul poziţiei guvernatorului militar Ojukwu.

corespondenţă din Cairo

Conferinţa petrolului arab

De cîteva zile capitala Irakului găzduieşte o importantă reuniune internaţională — cea de-a VI-a Conferinţă a ţărilor arabe pentru problemele petrolului. Lucrările conferinţei, la care iau parte aproximativ 400 de experţi arabi, observatori ai unor companii petroliere care acţionează în această regiune şi experţi din alte colţuri ale lumii, sînt urmărite cu un viu interes de către opinia publică din Orientul Mijlociu. Sînt dezbătute, fireşte, probleme care au mai fost examinate şi la reuniunile precedente, dar abordarea lor în actuala conjunctură — cînd lupta ţărilor arabe pentru apărarea resurselor naţionale cunoaşte o continuă creştere — conferă o semnificaţie deosebită acestei întruniri.

Deschizînd conferinţa, preşedintele Irakului, Abdul Rahman Aref, sublinia necesitatea coordonării politicii petroliere a statelor arabe, a luptei acestora împotriva uneltirilor monopolurilor străine. Recentul conflict dintre Siria şi Iraq Petroleum Company a fost evocat în numeroase cuvîntări ca unul dintre cele mai elocvente exemple ale presiunilor şi manevrelor la care recurg marile monopoluri pentru a-şi menţine poziţiile în această regiune. O serie de delegaţi au amintit că Orientul Mijlociu, deşi posedă circa 70 la sută din rezervele de petrol ale lumii şi furnizează anual peste 400 milioane tone (producţia mondială fiind de 1,5 miliarde tone), masele populare arabe trăiesc în mare parte în mizerie şi sărăcie. Pornind de aici, participanţii la conferinţă au subliniat necesitatea formării de cadre naţionale capabile să exploateze imensele resurse petroliere ale ţărilor arabe în interesele ţărilor arabe, pentru lichidarea dependenţei lor economice.

Reprezentanţii mai multor ţări arabe prezenţi la conferinţă sînt de părere că o cooperare strînsă între statele arabe şi o coordonare a politicii lor petroliere le va permite să-şi apere drepturile în faţa puternicelor companii internaţionale. Încă de la primul congres arab al petrolului ţinut în 1959 la Cairo, comisia de experţi arabi a făcut propuneri în acest sens. Sugestiile se refereau îndeosebi la elaborarea unei legi petroliere unificate care să definească raporturile tuturor statelor arabe cu companiile străine care exploatau petrolul arab, determinarea unei politici comune în materie de concesiuni, crearea unui organism arab al petrolului, a unui institut de cercetări, a unor societăţi comune de industrializare, transport şi de comercializare a petrolului etc. Adoptarea unui astfel de ansamblu de măsuri, scrie „Al Akhbar", ar da ţărilor arabe posibilitatea de a-şi apăra interesele lor legitime şi de a pune această importantă sursă de bogăţii în serviciul dezvoltării ţărilor arabe.

C. OPRICA

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii